

డిసెంబర్ 2005

Rs. 12 /-

చందమామ

దేవతలు వివరంగా ఉన్నారు

వివరాలు దేవతలులాగే విభిన్నమైనవి

దేవాలయాల నిర్మాణశైలి తమిళ సంస్కృతిలోని రహస్యాన్ని తెలియజేస్తుంది. వలు దేవతలు మరియు అనేక రకాల ద్రావిడ నిర్మాణశైలి వలన మీరు నిజంగా తమిళనాడు యొక్క ప్రాచీనకాలపు అనుభూతిని పొందవచ్చు. అందుకు మీరు మొదట ఇక్కడకి రావాలి... మిగతా విషయాలు మాకు వదిలెయ్యండి.

experience yourself

సంప్రదించండి: తమిళనాడు టూరిజం, తమిళనాడు టూరిజం కాన్ఫెడరేషన్, వాలతా రోడ్, చెన్నై - 600 002. ఇండియా. ఫోన్: 91-44-2538 3333, 2538 9857, 2538 4444
ఫ్యాక్స్: 91-44-2538 1385 ఇ-మెయిల్: ttdc@vsnl.com వెబ్సైట్: tamilnadutourism.org అన్లైన్ బుకింగ్ కోసం లాగాన్ వెయ్యండి: ttdconline.com

సామరస్య జీవనం

“ఈరోజువువు గ్రేట్ ఇండియన్ బస్టర్డ్ గరించి తెలుపుకున్నాం, నాన్నా. అది చాలా అరుదైన పక్షి అనీ, మన దేశం మొత్తం మీద నాలుగైదు పక్షులు మాత్రమే ఉన్నాయనీ, మా టీవర్ చెప్పారు!” అన్నది వీణ.

“అవును, వీణా. విచారణ రహితంగా దొంగతనంగా వేటాడడం వల్లే ఆ పిల్లలు తుడిచి పట్టుకుపోయారు. ఇది చాలా విచారకరం. ప్లీజ్, ఇప్పుడున్న ఆ పిల్లలు సేతుం కేవలం రాజస్థాన్ లోని ‘డెజర్ట్ నేషనల్ పార్క్’ కు మాత్రమే పరిమితం,” అన్నాడు అమె తండ్రి.

“ఇది ఒక బస్టర్డ్ కు మాత్రమే సంబంధించిన సిఫ్ సెక్యూరెటీ కాదు,” అన్న అమె తండ్రి గాఢంగా నిట్టూర్చి, మళ్ళీ ఇలా అన్నాడు: “ఇలాగే ఈ వేటగాళ్ళ బెడదవల్ల దాదాపు నశించిపోయిన జంతు మగల్ల జింక, మిల్లుల విషయం నికీ హస్తా 1960లో దాదాపు 0,000 మిల్లులు వేటగాళ్ళ వాత పెట్టట్లు రికార్డులున్నాయి. ఆసియా సీంహం సంఖ్య 300లకు కుంచించుకుపోయి, ఇప్పుడవి ఒక్క ‘గిర్ శరణాలయానికి’ మాత్రమే పరిమితమైపోయాయి. ఒకప్పుడు దేశ వ్యాప్తంగా కనిపించిన చిరుతపులులు ఇప్పుడు దాదాపు కనుమరుగైపోయాయి. ఎత్తయిన లడక్ కొండల మధ్య చలివణికించే శీతల ప్రదేశంలో నివసించే టిబెట్ జింకలు కూడా పునిషిరాళ్ళకు బలికాక తప్పడం లేదు. ‘షొటూ ఖ’ కాల్ వల్ల తయారు చేయడానికి పెనికి వచ్చే వీటి రోహల కోసం ఈ జింకలు వేరే 20,000కు ప్లీజ్ చంపబడుతున్నాయి.”

“చాలా భయంకరం. దీన్ని ఆపడానికి పునపు పీ చేయలేమా నాన్నా,” అని అడిగింది వీణ.

“మొదట ఏం జరుగుతున్నదీ తెలుసుకోవాలి. చట్టబద్ధంగా నిషేధించబడినప్పటికీ పులి చర్మాలు, ఏనుగు దంతాలు, జింక రోమాలు మొదలైన వాటితో తయారు చేయే వస్త్రాలు వ్యాపారం రహస్యంగా సాగుతున్నాయి. ఆ వస్త్రాలు కొనుగోడా ఉండడం ద్వారా పునం, ఆ జంతు మూల వేట ఆపడానికి పిరోంగా దోహదపడిన వారపు మూతం. ఈ భూమి పునకే కాదు; జంతు మూల కూడా సోంతం. దీనిపై నివసించే హక్కు జంతు మూల కూడా ఉందన్న సంగతి గుర్తుంచుకోవాలి,” అన్నాడు అమె తండ్రి.

Let's paint a better world

**Let's save
endangered
species**

**PETROLEUM CONSERVATION
RESEARCH ASSOCIATION**

10, Bhikaji Cama Place,
New Delhi 110066.

E-mail : pcra@pcra.org

Children : Write a slogan on the subject & get prizes!

చందమామ

సంపుటి: 58

డిసెంబర్ 2005

సంచిక: 12

ఈ సంచికలో...

- * సాంబయ్య అద్భుతం ...07
- * వేళాకోళం ...09
- * స్నేహితుడి చలప! ...10
- * చందమామ కబుర్లు ...26
- * ఇంటిమీద నీమ ...27
- * పాఠకులకు కథల పోటీ ...31
- * గుజరాత్ జానపద కథ - మంచికి మంచి, చెడుకు చెడు! ...32
- * భారత దర్శిని ...36
- * పేటకుక్క ...37
- * ధర్మాచరణ ...38
- * మంత్రగాడి జీవితం! ...41
- * తెలివి వుంచాలి! ...51
- * మనదేశపు సాంస్కృతిక ఉత్సవాలు : సంగీత పుత్కృత్యనాటకాలం ...55
- * వివిధ దేశాల కథలు : యువరాణి త్యాగం! ...56
- * ఆర్య - 30 ...60
- * విజ్ఞానం ... వివేచనం ... వికాసం ...64
- * ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...66

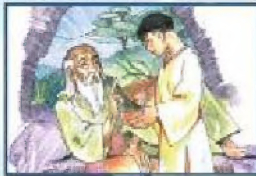
ఈ నెల విశేషాలు

రాకాసి లోయ - 4
... 13

ధర్మ సింహాసనం
(బీ.కె) ... 19

మేఘాలను తాకిన
ముక్కు ... 24

విష్ణు కథ - 24
... 45

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20
Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.
to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097
E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్ని దేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: 900
ఇండియాలో బుక్ షాప్ ద్వారా రూ. 144.00
చందా డబ్బు డిప్జిట్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ, ప్రెస్ అర్డర్ ద్వారాగానీ
'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ బరిటన్ పెంపిండి.

For booking space in this magazine please contact:
CHENNAI Shilpi: Ph: 044-22313637 / 22347399
Fax: 044-22312447, Mobile: 9841277347
email: advertisements@chandamama.org
DELHI: OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184
Mobile: 98100-72961, email: oberoim@chandamama.org

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

భవిష్యత్తును ఎదుర్కొనే మనోబలం!

ప్రశాంత జీవనానికీ పురుగాంచిన దేశం పు నది. అల్లు తే, గత సంవత్సర కాలంగా వరదలు , వెల్లువలు, భూ కంపాలు , సు నామీ లు అంటూ భయంకర ప్రకృతి వైపరీత్యాలు దేశ ప్రజల శాంతి సుఖాలను చిన్నాభిన్నం చేస్తున్నాయి !

పు హారాష్ట్ర, గుజరాత రాష్ట్రాలను అనూహ్యమైన వరదలు ముంచెత్తాయి. ప.బెంగాల్, ఒరిస్సా, ఆంధ్ర, కర్ణాటక, తమిళనాడు రాష్ట్రాలలోనూ వెల్లువలు, వరదలు ఉప్పొంగి అపార ప్రాణ, ఆస్తి నష్టాలను కలిగించి జన జీవితాన్ని అతలాకుతలం చేశాయి . జమ్మూ-కాశ్మీర్ ను కుదిమిన భూ కంపం వేలాది పుందిని పోట్టన పేట్టుకున్నది.

దీపావళికి పుంధు రోజు దేశరాజధాని ఢిల్లీలో ఖలిన పూర్ణ వరస బాంబులు అపూర్వక ప్రజల ప్రాణాలను బలిగొన్నాయి .

పర్యావరణ సమతౌల్యాన్ని దెబ్బతీసి, ప్రకృతి వైపరీత్యాలకు దారితీసే మానవ తప్పిదాల గురించి పునం పెదే పెదే చెప్పకుంటూనే ఉన్నాం. ఈ విషయం గురించి గత సంచికలోనూ ప్రస్తావించాం. వీటికి తోడు కొన్ని తీవ్రవాద సంస్థల అపూర్వ షిషా తుక చర్యలు అపూర్వ కుల ప్రాణాలను బలిగొనడం ఎంతెన్నా గర్హించ తగ్గ విషయం. ిణిస్తొన్న పూ నవతా విల్ల వలే దీనికి కారణం. ఈ ధోరణికి అడ్డుకట్ట వేయాలి. పూ నవతా విల్ల వల విట్ల వల్ల వతరంలో విశ్వాసం పొదు కొల్పాలి. పు న ద కృథంలో పుంచి పూ ర్న రావాలి.

లలాది పుంది బాధితుల ఆవేదనలో పాలు పెంపు కుంటూ , రావున్న పూ తన సంవత్సరం ప్రతి ఒక్కరికీ భవిష్యత్తును ఎదుర్కొనే పూ నసీక స్టేర్యాన్నీ, పు నోబలాన్నీ కలిగించగలదని విశ్వసిస్తున్నాం.

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

పాఠకులకు కథల పౌటీ (ఏప్రిల్)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

జమీందారు విజ్ఞత

వసంత్రుణ్ణి కోశాగార కాపిలాదారు గా నియమించిన జమీందారు నిర్లయూనికి ఆశ్చర్యం చెందిన ఆయన భార్య కారణం అడిగింది. అందుకు జమీందారు, “మొన్న నేను శేఖరుణ్ణి కోశాగారానికి కాపిలాకు మిత్రులైనా చావు కదా! అర్ధరాత్రి దాటాక నేనెప్పుడూ కోశాగారం వైపు వెళ్ళాను. నిన్న ఉదయం అతడు పొద్దు గా తోటపని చేస్తుండగా వెళ్ళి, ‘రాత్రి ఎవరైనా కోశాగారానికి వచ్చారా?’ అని అడిగావు. ‘ఎవరూ రాలేదు,’ అని అతడు సమాధానం ఇచ్చాడు. నేను అక్కడికి వెళ్ళి వచ్చిన సంగతి, ఆ సమయంలో గాఢనిద్రలో

ఉన్న శేఖరుడికి తెలియ లేదు,” అన్నాడు.

“అలాగా!” అంటూ ఆశ్చర్యపోయింది జమీందారు భార్య.

“అదే విధంగా వసంత్రుణ్ణి కాపిలాకు ఉంచిన నిన్నరాత్రి కూడా అర్ధరాత్రి సమయంలో కోశాగారం కేసి వెళ్ళాను. జాగరూకతతో మేలుకుని వున్న వసంతుడు నన్ను చూసి పలకరించాడు. తెల్లవార్ల కాపిలా కాసీనప్పటికీ, వురు నాటి ఉదయం తోటపని చేయడానికి స్త్రీ కోవడం అతడి విధేయతను సూచిస్తోంది. కాని రాత్రి నిద్రలేక పొవడంవల్లా, అధిక శ్రమ చేయడంవల్లా తోటపని చేస్తుండగా నిద్ర వుండుకువచ్చింది. అలా నిద్రించినా వచ్చే నష్టం పేదగా లేదని గ్రహించి నిద్రపోయాడు. నేను పురమాయించినరెండు పనులలో ముఖ్యమైన దానిని ఎంపిక చేసి కుని సక్రమంగా నిర్వహించగలశక్తి, వసంత్రుణ్ణి కనిపించింది. అందుకే అతణ్ణి కోశాగారం కాపిలాదారు గా నియమించాను,” అని వివరించాడు జమీందారు.

పి. శ్రావణ్ కుమార్, కే. రాఘ. సీ. మోహన రామా

3/394, పితంవారి సింధు, శ్రీకాళహస్తి - 517 644

చిత్తూరు జిల్లా (ఆ.ప్ర)

సాంబయ్య అదృష్టం

మునిపల్లె గ్రామంలో సాంబయ్య అనేరైతు మూడేవాడు. భార్య, పదిహేనేళ్ళ కూతురు అతడి కుటుంబం. తండ్రి, తాతలు వదిలి పోయిన ఐదేకరాల వ్యవసాయభూమి అతడి ఆస్తి. దామీశున్న న్న కొండ ప్రాంతం నుంచి, ఒక నీటివారు అతడి పొలంగుండా ప్రవహిస్తోందేది. గతనాలుగైదేళ్ళుగా వర్షాలు సిరిగా కురవక పోవడంతో, ఆ చిన్న వారు దాదామీ ఎండిపోయే స్థితికి వచ్చింది.

వారు లోబాగా నీరండేరోజుల్లో, గ్రావున్మిలతో పొట్ట సాంబయ్య కూడా తన పొలంలో జొన్నా, కందీ లాంటి వైట్టపేల్లతో పొట్ట కూరగాయలు కూడా పండిస్తోందేవాడు. ఇప్పిత్త నీటికర్ర మూవడంతో, గ్రావుంలోని కొందరు, ఏ కూలీనాలో చేసి కుంటూ బతక వచ్చునని, పిట్టణానికి వలసి పోవడం ప్రారంభించారు.

కాని, సాంబయ్య ఆలోచనలు వూత్రం - ఎక్కడో దండకారణ్య ప్రాంతాల దొరుకు

తున్న వుణివూణిక్కాల వీదనే మన్నది. నెలరోజుల క్రితం అతడు ఇంటి అవసరాల కోసం పిచారీ వస్తామని కొనితెచ్చేందుకు పట్నం వెళ్ళి, ఆ రాత్రికి ఒకసత్రంలో దిగాడు. ఆ సమయంలో సత్రంలో మన్న ప్రయాణీకులు కొందరు, ఆ అరణ్య ప్రాంతానదొరుకు తున్న విలువైన మణుల గురించి వింతగా చెప్పికోసాగారు.

ప్రయాణీకుల్లో ఒకడు పేదగా నిట్టూర్చి, “దేనైనా అదృష్టం వుండాలి! నా దూరపు బంధు మత్తోవుర్గురు వాటికోసం ఆ ప్రాంతాలకు వెళితే ఒక్కడికి మాత్రం ఆ విలువైన వుణులు దొరికాయి. వీ గిలిన ఇద్దరూ ఆనారోగ్యాలకు గురై ఇళ్ళకు తిరిగి వచ్చారు,” అన్నాడు.

ఇది విన్న ప్రయాణీకుల్లోవు రొకడు పేదగా ఆవులించి, “ఎవడైనా తను అదృష్టవంతుడో కాదో తెలుసు కోవాలంటే ఇట్లాదిలి కొంత సాహసం చేయక తప్పదు,” అన్నాడు.

“అంతేవు రి! సాహెబ్ లో అన్నార్ కదా,” అంటూ విగ్రహాల్ని అతడికి మతపాదార్థం. ఈ సంభాషణ విన్న సాంబయ్య వెంటనే ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాడు. అతడు ఇల్లు చేరుతూనే భార్యను పిలిచి, సంత్రంలో జరిగింది చెప్పి, “కొద్దికాలం పాటు, మీ అన్నగారి ఊరెళ్ళి అక్కడ మూడండ్లు. ఈ వుణ్ణుల విషయంలో నా అదృష్టం ఎలా మారుతుందో తేల్చుకోబోతున్నాను,” అన్నాడు.

సాంబయ్య మొండితనం గురించి బాగా ఎరిగిన అతడి భార్య భర్తతో చెప్పకుండా తన అన్నకు కుటుంబం చేసింది. ఆయన పుర్రాటికల్లా వచ్చి సంగతి తెలుసుకుని, సాంబయ్యకు దురాశ కీడుకు దారితీస్తుందని చెప్పి, “ఏ ప్రాంతానా సంవత్సరాల తరబడి అసిల్లు వానలంటూనే లేకుండా పోవు. నాలుగైదు నెలల్లో రానున్న తొలకరికి వానలు ఇక్కడ కురవ్వవు,” అని హితవు చెప్పాడు.

అయినా, సాంబయ్య బావపు రిది వూటలు పెడచెవిని పెట్టి, మణులు సంపాదించేందుకు అరణ్యమార్గం పట్టి, అరునెలలు మరి

కొందరితో పాటు వాటి కోసిం వెతికి వేసారి, అనారోగ్యానికి గురై ఇంటికి తిరిగివచ్చాడు.

అతడు కోలుకుని వూర్నాలు పునీషి కావడానికి రెండు వారాలు పట్టింది. అంతలో ఆ పుట్టు పిక్కుల జడిమానలు ప్రారంభమయ్యాయి. అతడి పొలం గుండా ప్రవహించే నీటివారు, కొండల మీది నుంచి చిన్న చిన్న రాళ్ళతో పాటు సేలయ్యే రైలా ప్రవహించసాగింది.

ఎడతెరిపే లేని ఆ నీళ్ళధాటికి సాంబయ్య పొలంలోనూ పూకాళ్ళలోతూ నీళ్ళు నిండాయి. అంత నీళ్ళతో పొలం పున్నడానికి వీలుకాదు గనక, పొలంగట్టు తెగగట్టాడు సాంబయ్య. అతడు పొలంలోకి వచ్చి చేరిన రాళ్ళను ఏరి పారేస్తూండగా, ఒక చోట చెల్లాచెదురుగా పడి పున్న చిన్న రాళ్ళలోరెండు రాళ్ళు పై పై కంటబడినై. అతడు వాటిని ఆత్రంగా తీసి కుని ఇంటికి వెళ్ళి, బావమరిదికి చూపించాడు. ఆయన వాటిని కొద్దిసేమిపిరిగించాడు. “ఇవి సానబట్టని వుణ్ణులు. చూశావా, ఎక్కడో కాదు, నీ అదృష్టం నీ పొలంలోనే మళ్ళుది!” అన్నాడు.

వేళాకోళం

చాత్ర లత, బాపు లత ఇరగి పోతూ ఇళ్ళవాళ్ళు. ఇద్దరూ నడివయస్కిలు. వుంచి చదువూ నింధ్యలున్నవాళ్ళు. వాళ్ళ భర్తలు వుంచినేర్పూ, దతా గలవాళ్ళవడంతో చేస్తున్న వ్యాపారాల్లో రెండు చేతులా సంపాదిస్తున్నారు.

ఇంటిపినులు వుగియగానే, ఇద్దరు అడవాళ్ళూ, ఏదో ఒకరి ఇంటి అరగి వీడ కూర్చుని పీచాపాటీ వూట్లాడు కునేవాళ్ళు. చూడడానికొప్పువాత్రు రాళ్ళుగా కనిపించినా ఇద్దరికిద్దరూ వురొకరిని వేళాకోళం పట్టించాలని ప్రియ త్నించేవాళ్ళు.

ఒకనాటి చల్లని సాయంత్రం వేళ ఇద్దరూ తీరిగ్గా కూర్చుని వూట్లాడు కుంటున్న సమయంలో, వాళ్ళ భర్తల ఊసొచ్చి చాత్ర లత, “ఈవు ధ్య కొన్నాళ్ళుగా వూ ఆయన నన్ను లోగడంతబ్రవుగా, ఆదరంగా చూడడంలేదు,” అన్నది.

దానికీబాపు లత, “అమానా, వురి! చూశావ, వూ ఆయన ప్రివర్తన, వీ ఆయన ప్రివర్తనకు పైర్తిగా ఏర్పడ్డం. నన్ను గతంలో కంటే, ఈవు ధ్య కొంత కాలంగా వురింతబ్రవుగా, ఆదరంగా చూస్తున్నారు,” అన్నది.

ఇదివింటూనే చాత్ర లత, “అమానా, వురి వీ ఆయన మితావ్విమత వ్యాపారిగదా!” అన్నది.

—భూపాలశాంతలక్ష్మి

స్నేహితుడి చలవ!

కూనమరం అనే ఒక పూర్వపుల గ్రామంలో రావుయ్య, సావుయ్య, కాపుయ్య అనే ముగ్గురు స్నేహితులు ఉండేవారు. వ్యవసాయ దారులైన ఆ ముగ్గురిలో రావుయ్య, సావుయ్యలు తెలివైనవాళ్ళు. అయితే, కామయ్య మాత్రం ఆ ఇద్దరు స్నేహితుల సలహా లేనిదే చిన్న పని కూడా చేసువాడు కాదు. పొలం పనులకు సంబంధించినదైనా, ఇంటి సమస్యలకు సంబంధించినదైనా సరే ముగ్గురులను సంప్రదించకుండా ఒక నిర్ణయానికి వచ్చేవాడు కాదు. బాల్యస్నేహితుడైన కామయ్య తన మేద చూపుతూ స్వస్థులకు తగ్గట్టుగా, ఆ ఇద్దరు స్నేహితులు కూడా సరైన సలహాలిస్తూ అతనికి సాయపడేవారు.

ఒకప్పుడు పంటలు బాగా పండాయి. రాజధాని నగరంలో జరిగే వసంతోత్సవాలకు వెళ్ళి రావాలనుకున్నారు రావుయ్య, సావుయ్య. ఆ సంగతి తెలిసిన కాపుయ్య, వారిని కలుసుకుని తన కూడా వస్తానన్నాడు.

“చాలా దూరప్రయాణం. వెళ్ళేది కొత్త ప్రదేశం. అనుకోని ఇబ్బందులు ఎదురైతే సమస్య తట్టుకోలేమా” అని ముగ్గురు మిత్రులు ఎంత వారించినా వినకుండా, “మిత్రులందరూ నాకేం భయం? నేనూ వస్తాను,” అని పట్టుబట్టి వారివెంట బయలుదేరాడు కామయ్య.

మూడు రోజుల ప్రయాణం తరువాత ముగ్గురు మిత్రులూ ఒక అడవిగుండా వెళ్తున్నారు. రెండు కొండల నడుమ చిన్న ఏరు పారుతోంది. దాన్ని దాటడానికి అక్కడున్న పుట్టిలో ముగ్గురు మిత్రులూ ఎక్కి కూర్చున్నారు. పుట్టి నాలుగు బారలు సాగిందో లేదో ఏరు పొంగసాగింది. ఎరువ ఎక్కడో కురిసిన వర్షం కారణంగా నదీ ప్రవాహం ఉధృతం కాసాగింది. దిగ్భ్రాంతి చెందిన ముగ్గురు మిత్రులు ఒకరినొకరు, గట్టిగా పట్టుకున్నారు. ప్రవాహవేగానికి పుట్టి ఎటో కొట్టుకుపోయింది.

అలా ఎంతదూరం వెళ్ళిందో తెలియదు గాని, స్నేహితుల వచ్చి, కళ్ళు తెరిచే సరికి

వాళ్ళొక దీవిలో పడిమన్నార . ఒకవెళ్ళికాల్పు కదపలేని నీరుసం; మరోపైపు దహించి వేస్తొన్న ఆకలి. దాపిఱనే విరగకాచిన ఒక వూ వు డి చెట్టు కనిపించడంతో రామయ్య వెళ్ళి ఒక పిండు ను అందు కోబోయా థు .

అంతలో, “ఎవడ్రావాడు, నా అను ను తి లేకుండా నా చెట్టు పండు కోసేది?” అంటూ ఒక భూతం చెట్టుపై నుంచి కిందికి దూకింది.

భూ తాన్ని చూ డగానే హిడలిపొల్తు న వు త్రు లు వు శ్శీ ఏట్లోకి ధూ కడానికి ఉరక బోయా రు . వాళ్ళ భయూన్ని చూ సీ పిరవూ ను దంతో దిక్కులు పీక్కటిల్లేలా నవ్వుతూ , “భయ పిడకండి. ఇలారండి, వు ప్పుల్నేం చెయ్యను,” అన్నది భూతం.

పు గ్గురూ భయం భయంగా దాన్ని సివ్వి పించారు. “ఈ దీవిలోకి మీరెలా వచ్చారు?”

అని అడిగింది భూ తం. పు గ్గురూ జరిగిం దంతా వివరించారు . అంతా విన్న భూ తం వాళ్ళ వీ ద జాలిపిడి, తినడానికి వూ వు డి పిళ్ళనిచ్చింది. ఆకలి తీరాక వు త్రు లు భూ తా నికి క తజ్జతలు చెప్పారు. వాళ్ళ వుంచితనా నికి పు రిసీపొల్తు న భూ తం, “వీ రు ఇక్కడి నుంచి కాలినడకన ఎక్కడికి వెళ్ళాలన్నా సాధ్యం కాదు . అందు వల్ల వీ కు వు సిషీ కోవరం ఇస్తాను . అల్లు తే, ఒక నిబంధన. పు గ్గురూ ఒకే వరం కోరకూడదు . అడగండి పు రి,” అన్నది.

“నన్ను నా భార్యాపిల్లల వద్దకు చేర్చు,” అన్నాడు రావుయ్య. పు రు “ఇవే అతడు ఇల్లు చేరాడు .

“రానే వచ్చావు , వసంతోత్సవాలు చూసు వెళతాను. నన్ను రాజధానికే చేర్చు,” అన్నాడు

సావు య్య. భూతం 'అలాగే' అంటూ అతన్ని రాజధానికి చేర్చింది.

కావు య్యవంతు వచ్చింది. కాని అతనికి ఏం వరం కోరాలో ఓ పిట్టాన తోచలేదు. వుని షికో వరం కోరుకుని ఇద్దరూ వెళ్ళిపోయారే! ఇప్పుడు నేనేం వరం కోరాలో ఎవరిని అడగను ? ఏం వరం కోరను ? అనుకుంటూ సితమతం కాసాగాడు. ఆఖరికి అద్భుతమైన ఆలోచన తోచినట్టులు, "అడగనా?" అన్నాడు. "అత్తగ్గ, ఆలస్యం చేసికి?" అన్నది భూతు.

"నాకు ఏం మరు అడగాలో తోచుకు లేదు. అందుకు నా విశ్రాంతి నిలహా అడాలి. కాబట్టి వాళ్ళిద్దరనీ వుళ్ళి ఇక్కడికి రప్పించు," అన్నాడు కావు య్య.

పుర్రోణే భూతు-రావు య్య, సావు య్యలను అక్కడికి తెచ్చి వదిలి, అదృశ్యవైపు పోయింది.

జరిగింది గ్రహించిన ఇద్దరు విశ్రాంతి, "ఏమిటి కావు య్య, ఇలా చేశామా" అని బాధతో నిట్టూర్చి, స్వీప్టిలం చేర్చుకునే వూర్గం ఏమిటా అని దిగ్గలుగా ఆలోచించసాగారు.

కొంతుపిటికి, "అడిగావా, నీ విశ్రాంతి నిలహా!" అంటూ భూతుం వుళ్ళి అక్కడ ప్రత్యక్షమైంది. కావు య్యనోరు తెరవలేదు. ఇద్దరు విశ్రాంతికు ప్రాణం లేచి వచ్చినట్టుంది. "ప్రితిదానికీ వుమ్మల్ని సలహా లడగడం ఇతని స్వభావం. ఇతడు వుమ్మల్ని రోజూ సలహాలడిగే, పూ డారి గ్రామ దేవత గుడి ముందున్న రావి చెట్టుకిందికి ఇతన్ని చేర్చు. నీకు షియావుంటుంది. అలాగే వుమ్మల్ని వేపు కోర్చుకున్న ప్రిదేవాలకు చేర్చావంటే నీవు ఈ జన్మకు పురిచిపావు," అని భూతాన్ని వేడుకున్నాడు.

భూతుం సవ్వ, కావు య్యకు తిరిగి, "సలహాలు తీసికోవడంలో తప్పలేదు. అయితే, మనమంచి చెడ్డలు మనమే ఆలోచించి నిర్ణయాలు తీసికోవడం అవసరం. వుండవు తులమై ప్రతిదానికీ ఇతరుల సలహాల మీద ఆధారపడితే, వునం చిక్కుల్లో పడడంతో పాటు ఎదుటివారూ ఇబ్బందులపాలు కాక తప్పవు!" అంటూ వుర్గురు విశ్రాంతి వారు వారు కోరిన స్థానాలకు చేర్చింది.

రాకాసిభోయ

4

కేషుడు వింత జంతువు నెక్కి భయంకర మృగాలను దాటుకుని కొండమీదికి పారిపోయాడు. అక్కడ చీకటి కప్పుకున్న ఒక గుహ లో వూరికి కుడికడ కేళిమణి కాలభైరవ మణి విగ్రహాన్ని చూపించి, దాని కన్నుల్లో అడవిలో జన్మ గ్రుత్తున్న కోలాహలాన్ని కేషుడు చూసేలా చేశాడు. మనిషి తలా, గబ్బిలం రెక్కలూ మన్న ఒక ఆకారం రాజభట్టలను భయభ్రాంతం చేసి తరచు తరచు కేళిమణి కలిపించింది. -తరువాత]

రాజభట్టలకు హిడలెత్తించి, వాళ్ళు అడవిలో చెల్లా చెదురుగా పారిపోయే ట్టు చేస్తున్న భీకరాకారాన్ని చూసి కేళిమణి పొందిన ఆశ్చర్యం అంతా ఇంతా కాదు. గబ్బిలానికు న్నుట్టురెక్కలున్న మనిషి మూటాడనిగాని, లేక గబ్బిలానికి పు న్నిషీ తలలాంటిది మూటం దనిగాని, వాడు ఏనాడూ విని మూడలేదు. కాని, ఇప్పిదు స్వయంగా అలాటి వింత ఆకారం మన్నట్టు చూశాడు. ఇది వాస్తవమే లేక వూరికికు తన పురిత్రశక్తి చేత తనకు కలిగిస్తున్న భ్రమ?

“వత్సా, కేళివా! చూశావా, కాలభైరవ మణి శక్తిసాపు ర్థాలు? ఇక నీ తండ్రికి ఇప్పిట్లో రానన్న ప్రివూదం ఏమీ లేదు. రాజభట్టలు తిరిగి చూడకుండా బ్రహ్మిమణి పారిపోతారు. నిన్నూ, నీ పురి తండ్రినీ కాపాడే భారం నాదని లోగడే నీకు అభయం ఇచ్చానని గదా! ఏదీ నీ పురి జం పు ద మన్న అంబుల పోదని పిక్కకు తెలిగింపు, సింహపు నివారణ చేసి కోవాలి,” అన్నాడు వూరికికు.

ఆసిరికి కేళిమణికి వూరికికుడి పురి ఎంతో క తజ్జతాభావం కలిగింది. రాజభట్టల

‘చందమామ’

పాలపిడకుండా తన తండ్రిని అతడు కాపాడాడని కేశవత్తు నమ్మడు. అందు వల్ల వూరికి కుదురు అడగటమే తడవగా అతడు భుజం వీడి నుంచి అంబుల పోదిన పిక్కకులాగారు.

వూరికి కుదురు కేశవత్తు భూజాన్ని కొద్దిసేమి కన్నార్పకుండా చూసి, “అమ్మో! వత్సా, అదృష్టమంటుంది. నీది అమోఘమైన జాతకం. నీ దెబ్బకు తిరుగులేదు. మూపుమీద మహారాజయ్యాగాన్ని వూరిస్తా, ఈ లోకంలోకి వచ్చావా” అంటూ కేశవత్తు వీడిచరిచి, “అయినా, అవగించుకుంటున్నప్పుడు వూరికి ఎందుకు వచ్చావు? ఇప్పుడే తేల్చుకుందాం,” అంటూ గ్రహిస్తుంది గబగబా బయటికి వెళ్ళాడు.

వూరికి కుడికి అంత అనందాన్ని కలిగించిన వాటిని ఏమిటో చూస్తున్నప్పుడు కేశవత్తు

తన భూజాన్ని వూరికి వచ్చి పిరించాడు. అక్కడ ఏవిధమైన పుట్టుమచ్చలు గాని, ఇతర గుర్తులు గాని అతడికి కనిపించలేదు. తన కళ్ళకు కనిపించని గుర్తులేవో వూరికి కుడికి కనిపించి మాడవచ్చని కేశవత్తు అనుకుంటున్నంతలో, వూరికి కుదురు ఏదో ఆకులన అరచిపోతున్న మిక్కిలి అమితమైన అంతా అక్కడికి వచ్చి, “వత్సా, ఆ మిక్కిలి వున్న నీ కంటికి కనబడేది కాదు. ఇదిగో, ఈ ఆకు పసిరై రాయ నీ, నువ్వు కూడా దాన్ని చూడవచ్చు,” అంటూ పసిరై ను కేశవత్తు భూజానికి రాశాడు.

పసిరై తగలగానే కేశవత్తు భుజం వీడి పిడగవేప్పిన నల్లని పావు ఆకారం ఒకటి కనిపించింది. దాన్ని చూస్తూనే వూరికి కుదురు బ్రహ్మానందం పొంది, “వత్సా, కేశవా! ఇక వున్నకు వశ్యం కాని శక్తి అంటూ ఏదీలేదు. కాలభైరవత్తు, ఆదిభైరవత్తు, ఉన్నత భైరవత్తు... అందరూ వున్న ఇంటి పాలేళ్ళు కాబోతే న్నార,” అని పేర్లగా వూరికి జమీన్ కాలభైరవత్తు విగ్రహం వున్న సాష్టాంగపడి, వూరికి ఉండగానే ఉపాసనా తన్మయత్వంలో కళ్ళు మూశాడు.

కేశవత్తు వూరికి కుదురు కళ్ళు తెరుస్తూ డేమో అని చూస్తూ అక్కడే నిలబడ్డాడు. కాని, పాపముల కాలం గడిచినా అతడిలో చలనం కనిపించలేదు. కేశవత్తుకి ఎందుకో హఠాత్తుగా భయం కలిగింది. ఒకవేళ వూరికి కుదురు తనను కాలభైరవత్తుడికి బలి చెయ్యటానికి తెచ్చాడేమో అనుకున్నాడు. ఈ అనుమానం కలగగానే కేశవత్తు అప్రియత్నంగా తన అంతు

దాలకొనిం చూశాడు . కత్తి, విల్లంబు లూ గుహవాకిలి దగ్గర అతడికి కనిపించినై. కేశ వుడు ఒక్క దూకున అక్కడికి వెళ్ళి, వాటిని తీసి కునేందు కు మగాడు . అంతలో, “ఆగ్ర , కేశవా, తొందరపడకు!” అన్న హే చ్చురిక అతడికి వినిపించింది. కేశమత్తు తల ఎత్తి వుండు కు చూశాడు . ఎదు రు గా దాదామీ ఇరవైపుళ్ళ వయస్సు గల యువకుడొకడు నిలబడి మన్నాడు .

“నువ్వెవరివి? ఇక్కడికెలా వచ్చావా?” అన్నాడు కేశమత్తు ఆశ్చర్యంగా.

“నేను బ్రహ్మదండి పూంత్రికుడి శిష్యుణ్ణి. నేను ఎక్కడినుంచీ రాలేదు, ఇక్కడే మంటాను,” అన్నాడు యువకుడు .

“ఎవరు బ్రహ్మదండి పూంత్రికుడు?” అని అడిగాడు కేశమత్తు .

“ఒయి అవు య కుడా, ఆ పూత్రం అర్థం కాలేదా?” అంటూ యువకుడు కాలభైరవ మణి విగ్రహం వుండు సోపానాల్ని పిడిమన్న పూంత్రికుణ్ణి చూపించాడు .

“హిరాత్మగా ఆకాశం నుంచి ఊడిపిడ్డట్టు ను మ్హాకనుడటంతో నేను కాస్త భయపిడ్డాను, సి పూ!” అన్నాడు కేశమత్తు కత్తిని, విల్లంబు లనూ తీసి కుంటూ .

“ఆ కాస్త భయపిడ్డంకూడా ఈ ణం నుంచి వు రించిపాలి. లేకపోతే ను మ్హారాను న్ను ప్రిపూ దాన్ని ఎలా ఎదు రొగలవ?” అన్నాడు యువకుడు .

“ఎవ్విటి రాను న్ను ప్రిపూ దం?” అని అడిగాడు కేశమత్తు ఆశ్చర్యంగా. అతడికి వింతజంతు మాతనకు కనపడిన నివ్విషిం

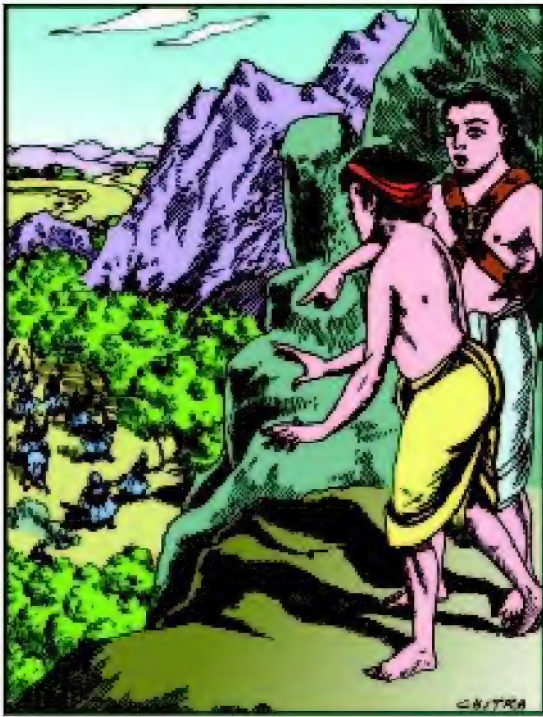

నుంచీ, తను చిక్కుల్లో పిడ్డానన్న సింగతి గుర్తుకొచ్చింది. దాని కొనిం పుట్టూ కలయ చూశాడు . కాని, అది ఆ చాయల ఎక్కడా మన్నట్టులేదు .

“దేనికొనిం చూస్తున్నావా?” అని అడిగాడు యువకుడు .

“ఒక వింతరకం జంతువునెక్కి నేనిక్కడికి వచ్చాను. అదేవు యిందా అని చూస్తున్నాను,” అన్నాడు కేశమత్తు .

యువకుడు పేదగా నవ్వి, “ఆ వింత జంతు మత్తు, నేనే! నేను బ్రహ్మదండి పూంత్రి కుడి శిష్యుణ్ణి చెప్పానుగదా. నా పేరు జయ పుల్ల. నా వల్లనే ను మ్హానిని ప్రిపూ దాలకు లోను కావలసివచ్చింది గనక, నిన్ను నా శక్తి కొద్దీ కాపాడేందు కు ప్రియ త్విస్తాను,” అన్నాడు జయ పుల్ల.

జయ పుల్ల వూటలు వింటూనేకేషమత్తు , గుర్ర శిష్టిల వు ధ్యవిదో విరోధభావం మన్ను దని గ్రహించాడు . అతడు గుహ లోపలికి తిరిగి పూ శాడు . బ్రహ్మాదండి పూంత్రికుడు కాలభైరవమణి విగ్రహం పుంధు రాల్చి లా కదలామెదలక పడివున్నాడు.

“అతడు నుం ఏం పూట్లాడు కున్నా వినే స్థితిలో లేడు. అతణ్ణి భక్తిమైకం కమ్మింది. నుం లోపకుండా వై ర్త కుందో, నూ ర్వాస్తి పుయం వరకూ అలాగే మూడిపోతాడు,” అన్నాడు జయ పుల్ల.

“అలాగా? నా కేదో ప్రిపూ దం రాసు న్న దన్నావ, ఎవరి నుంచి?” అని అడిగాడు కేష మత్తు .

జయ పుల్ల బ్రహ్మాదండి పూంత్రికుడికేసే వేలు పూపాడు .

“అల్లుతే, నేను ఇప్పుడే కొండ దిగి పారి పోతాను. నన్ను ఆపిగల వాళ్ళెవరు?” అన్నాడు కేషమత్తు .

జయ పుల్ల చిర్ర నవ్వానవ్వాతూ, కేషమత్తు భుజం పట్టుకుని గుహ పుంధు నుంచి దూరంగా తీసి కుప్పొర్చి , “ఒకసారి ఈ బ్రహ్మాదండిగాడి చేతిలో పడినవాడు తప్పించు కుప్పొర్తే . నా సింగతేవు న కుంటున్నావ? నుం వాణ్ణి హితం చేసే తప్పి ఇక్కణ్ణించి ప్రాణాలతో పారిపోలేం,” అన్నాడు .

“అల్లుతే, ఆపిని ఇప్పుడే చెప్తాను . వాడు మైకంలో పుండగానే కత్తితో తల సరుకు తాను,” అంటూ కేషమత్తు కత్తి పేళ్ళెత్తి గుహ కేసి వెళ్ళబోయాడు.

జయ పుల్ల కేషమణి భుజం పట్టుకుని అమితా , “తొందరపడకు కేషవా. నుం ఇద్దరం ఏకమయితే, వాణ్ణి ఏనాడైనా చంపవచ్చు. ఇప్పుడు నుం మ్హవాణ్ణి చంపి పొందబోయే లాభం ఏముంది? నుం మ్హకొండ దిగి అడవి లోకి పొగానే రాజభటు లు నిన్ను శత్రు దేశమీ గ్రూ ఢవారివని పట్టుకుంటారే, తెలిసీందా?” అన్నాడు .

“రాజభటు ల్ని నుం నేపితలా, గబ్బిలంలా రెక్కలూ నుం ఒక భయంకరాకారం అడవిలో నుంచి తరిస్తే సీందిగదా?” అన్నాడు కేషమత్తు .

ఈ వూటలకు జయ పుల్ల బిగ్గరగా నవ్వాడు . తరవాత కేషమత్తు ఒక ఎత్తెల్ల న ప్రిదేశానికి తీసి కుప్పొర్చి , దిగు వగా మన్ను అడవిలో చేర్చి పూశితా , “బాగర్తగా పూడు! ఎంతవుంది రాజభటు లు నీ కొసం అడవిలో చెట్లూ, పుట్టలూ గాలిస్తున్నారో,” అన్నాడు .

కేశమణికి అంతా చిత్రంగా మళ్ళుది. జయ మల్లు చెప్పినదాంట్లో అబద్ధం ఏమీ లేదు. గృరాలవీ దకొందరూ, కాలి నడకనకొందరూ, రాజభటులు అడవిలో చెట్టు చేమా, పుట్టలూ పొదలూ వెతికి చూస్తున్నారు.

“అయి తే, ఇందాక వూంత్రికుత్త నాకు కాలభైరవమణి కళ్ళల్లో కనబడెలా చేసీందంతా వర్తి వూయ అన్నవూట!” అన్నాడు కేశమత్తు బాధగా.

“కాక వు రేవు టన్ను కున్నావ? నన్ను వింత వు గంగా వూర్చి నీదగ్గరకు పింపినదీ వాడే. నిన్ను చిక్కుల్లో పడెలా చేసీ, ఈ కొండ వీ దికి రప్పించు కున్నాడు. అందుకు నేను నిహాయ పడక తప్పలేదు. నీ కుడి భుజంపై ద మళ్ళు పిట్టువు చ్చు - పిడగవెప్పిన సిర్పం - అతణ్ణి ఆనందంతో ఒళ్ళు పు రించేలా చేసింది. నీ

ద్వారా వూ త్రవే వాడు కోర్పు తున్న అప్పి ర్వ శక్తుల్ని వజ్జిర వు కోగలడు. అందుకు నిన్ను ఉపయోగించుకోబోతున్నాడు. తెలిసిందా?” అన్నాడు జయ పుల్ల.

“ఏమి టా అప్పి ర్వశక్తులు? వాటి కోసం నా కెలాంటి పరీక్ష పెట్టబోతున్నాడు?” అని అడిగాడు కేశమత్తు.

జయ పుల్ల చిర్ర నమ్మనవ్వి, కేశమణి కేసీ చూస్తూ కొంచెం సేపు వూరుకుని, తరవాత అతడి రెండు చేతులూ తన చేతుల్లోకి తీసు కుని, “కేశవా, ఈనాటి నుంచి వు నరాళ్ళు త్రులం. ఏది కానీ మన స్నేహాన్ని భగ్నం చెయ్య లేదు. నువ్వూ నేనూ కూడా ఈ బ్రహ్మాండం పూంత్రికుడి వల్ల ప్రిహ్లాదానికి లోను కాబో తున్నాం. కాని, ఇద్దరం ఏకమై కలిసికట్టుగా మూడే, వాడు వు ననేమీ చెయ్యలేడు. అంతే

కాక, వాడు సింహాల్నించాలని ప్రియ త్ని
స్పృష్ట అపూర్వ శక్తుల్ని కావాలంటే వు నవ్వు
సింహాల్నించ వచ్చు. నిన్ను వాడేవిధంగా
ఉపయోగించు కోవాలని చూ స్తిన్నాడన్న
విషయం...

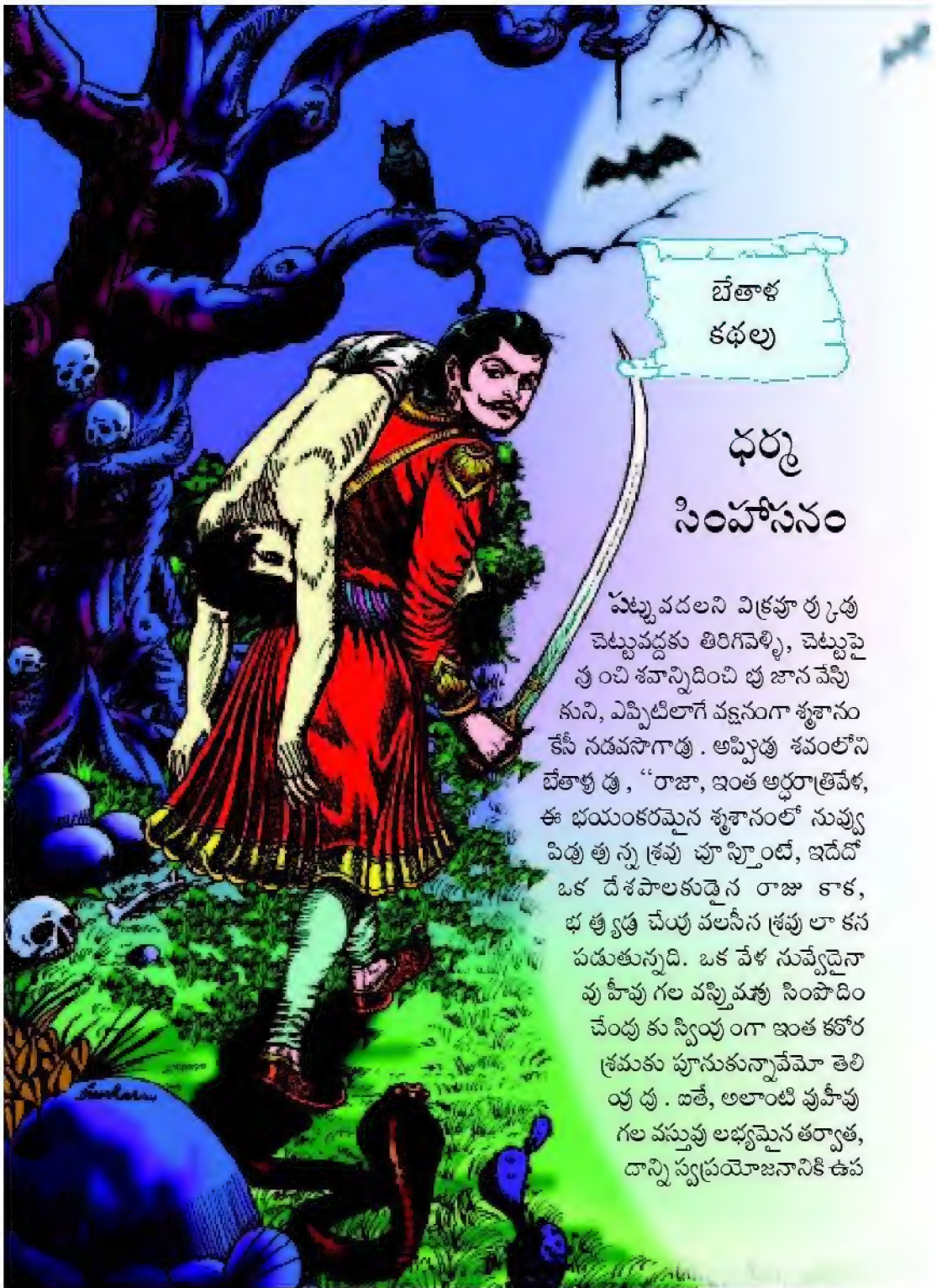
జయ పుల్ల, పూట ప్రి చ్చేయ కుండనే
కొండలో ఉరు పు లాంటి పేద్ద ధ్వని పిట్టి,
ఫెళ్ళఫెళ్ళ మంటూ భయంకరంగా పూగి,
కొండ అటూ ఇటూ - నీటిలో పిడవ వై గినట్టు
ఊగసాగింది. పేద్దపేద్ద కొండరాళ్ళు పిల్లనకి
జారసాగిన్నై కేళమత్తూ, జయ పుల్ల తాము
నిలుచున్న రాల్లు పిక్కనంచి దూరుగా పరిగె
త్తారు. అంతలో గుహ లోపలి నుంచి బ్రహ్మ
దండి పూంత్రికుడు కేళలు పేడుతూ బల్లు
టికి వచ్చి, అడవెకేసీ చూస్తూ, “అష్టాష్టా!
కాలభైరవుడి అపూ ఘుక్తు నా వ్రంత్రి ద్విభావం!
కొండ కుదుర్చే దగ్గర నుంచి కదిలిపాతున్నది.
కావాలంటే దీన్ని ఆకాశంలో పిలా ఎగిరించ
గలను! అవు గో, చూడండి! కొండ ఎక్కులని
చూసిన రాజభట్టులు ఏవిధంగా ప్రాణాలు
అరచేత పిట్టుకుని పొరిపాతున్నారో! నేను
పుంత్రించి వదిలిన పేద్ద పేద్ద కొండరాళ్ళు

వాళ్ళను వెంటబడి తరుముతున్నా, అన్నాడు.

కేశవమూర్తి, జయపుల్ల కొండ దిగువకు చూశారు. పూరితికుడు చెప్పినట్లే రాజభటులు అశ్వాలపై దాకాలినడకనా కొండ దిగిపరిగెత్తుతున్నారు. పూరితికుడు అప్పుడు తన పట్టు ఊగిపిలాడుతున్న కొండపైంచి పేదపేద రాళ్ళు దొర్లి పిల్లలలో మన్నన అడవిలోకి వెళ్ళి పడుతున్నవి. వాటి తాకిడికి గురై లెక్కిమన్న కొందరు రాజభటులూ, కొందరు కాలిబంటులూ అడకత్తెరలో చిక్కిన వక్కల్లా నలిగి పోతున్నారు. బ్రహ్మాదండి పూరితికుడు కేశవమూర్తిని పేరితగా చూస్తూ తన పైగా తలాడించు సాగాడు.

కేశవశ్రీ కొద్దికాలం నోచేప్పిడ్యే ఆ భవుం
కరద శ్యాన్ని పూసీ తేరే కుంటున్నంతలో,
బ్రహ్మాదుండి పూంత్రికశ్రు అట్టహాసం చెస్తూ,
“శిష్యో, ను మ్మవు న కేశవశ్రీ పుచ్చుచీంహిం
గ్రహింపున్న ఏన గ్రంథం కొలన లోన్నాను
చ్చేంద్రి తీప్తి కురా! సీ ర్వాస్తవ్యం తరవాత
మనం చేయవలసిన ముఖ్యమైన పనులు
చాలా మనవి,” అన్నాడు. -(ఇంకామాది)

బేతాళ
కథలు

ధర్మ సింహాసనం

పట్టువదలని విక్రవార్కుడు చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్నిదించి భుజానవేసుకుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసుగా శృశానుకేసీ నడవసాగాడు. అప్పిడు శవంలోని బేతాళుడు, “రాజా, ఇంత అర్ధరాత్రివేళ, ఈ భయంకరమైన శృశానంలో నువ్వు పిడుగున్న శ్రవు చూస్తాందో, ఇదేదో ఒక దేశపాలకుడైన రాజు కాక, భక్త్యుత చెయి వలసిన శ్రవులా కనపడుతున్నది. ఒక వేళ నువ్వేదైనా వుహీపుగల వస్త్రివశ్రు సింహాదిం చేంపుకు స్వీయంగా ఇంత కోర శ్రమకు పూనుకున్నావేమో తెలియదు. ఐతే, అలాంటి వుహీపుగల వస్తువుల భ్యమైన తర్వాత, దాన్ని స్వప్రయోజనానికి ఉప

యోగింపు కోవడానికి చాలా వివేకం, విచారణ అవసరం. అవి లేనివాడు, రాజు నవనీతవర్మ లాగా అయ్యా చితంగా లభించిన వుహీవు గల దాన్ని కూడా చేజేత్తు లా జారవిత్తు వు కోవడం జరుగుతుంది. ఆ రాజు కథ చెబుతాను, శ్రవు తెలియ కుండా, విన, ” అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

ప్రిణవగిరి రాకుమారుడు నవనీతవర్మ, వివేచనశర్మ అనే ఒక గొప్పి పిండిత్తు డి గు ర్మ కులంలో విద్యాభ్యాసం వు గించాడు. గు ర్మ మా అతడికి ఏడోలు చెబుతూ, “నాయనా, ను వ్వీ గు ర్మ కులంలో సింహి ర్ల విద్యావంత్రి డి వయ్యామాకొద్ది కాలంలో ను మ్మా ప్రిణవగిరి రాజ్యానికి పట్టాభిషిక్తుడివి కాబోవు న్నామా రాజ్యేన మ్మక్కి ఎన్నో నిపు సియ్లి విజ్ఞతతో, చుత్త ర తతో విరిప్పిరించవలసిమాట్లుంది. అందు కు

నేను నీకు ఒక రాగిసీంహాసినాన్ని కానుకగా ఇస్తాను. అది వు హీ వు గల అపై ర్వసీంహా సనం. ఏదైనా క్లిష్టమైన సమస్య ఎదురైతప్పుడు దానిపేన సపు సియ్కు సింబంధించిన వ్యక్తిని ఆశిను ణ్ణి చేస్తూ, ఆ సిపు సియ్కు చిటికెలో పరిష్కార మార్గం చెబుతుంది. భవిష్యత్తులో, ఆ సీంహాసినం అవసరం తీరిందని భావిస్తూ, దాన్ని నాకు తప్పిపంపు,” అని చెప్పి దీవించి, సీంహాసినాన్ని నవనీతవర్మకు బహూ కరించాడు.

గు ర్మ మతన పిట్ట చూ పీన ఆప్యాయ తకూ, అభివూ నానికీ పిరుపశించిపెల్లు న నవనీతవర్మ సీంహాసినంతో రాజధానిచేరి, తండ్రి తర్వాత రాజ్యాధికారానికి వచ్చాడు. అతడు గు ర్మ మా బహూ కరించిన రాగి సీంహాసినాన్ని, తాను కూర్చునే సీంహాసినం పిక్కునే అవు ర్చాడు. కొద్ది కాలంలోనే రాజ్యాన్ని ప్రజారంజకంగా పాలిస్తూ, వుంచి పాలకుడిగా బుర్ర తెచ్చుకు న్నాడు.

ఇలా మూడగా-ఒకనాడు-నాపితి ధీర వుల్లు, వీరబాహు అనే గజదొంగన బంధించి విచారణ నిపు త్తం రాజు నవనీతవర్మ వుండు నిలబెట్టాడు. వీరబాహు రెండు పూ డేళ్ళుగా, రాజధాని నగరంలో రకరకాల దోపిడీలు సాగిస్తూ, రాజభట్ట లకు కంటి ప్పీ ద కునుకు లేకుండా చేశాడు. అలాంటి గజదొంగ పట్టు బడినుడు కు నవనీతవర్మ చాలా ఆనందించి, వాడికి ఎలాంటి శి విధించాలా అని అలో చిస్తూ వీరబాహు ను రాగి సీంహాసినం ప్పీ ద కూర్చోవు ని ఆజ్ఞాపించాడు.

వీరబాహు రాగిసీంహాసినం ప్పీ ద కూర్చో గానే, “ఇతడు కర్మ డు గట్టిన గజదొంగ.

ఇతడికి యీ వజ్రీవ కారాగార శివధింబాలి!” అని వినిపించింది.

అంతలో వేగ ల నాయకుడు అక్కడికి వచ్చి, రాజుకు నమస్కరించి, ఒక పత్రం ఇచ్చాడు. అందు లో, వీరబాహు దొంగతనాలూ, దోపిడీలూ చేసిన వూట నిజమేననీ, అన్ని తే ఆ సమయంలో అతడు ఒక్కగానొక్క హిత్వ కూడా చేయ లేదనీ మన్నది. అంతేగాక, అతడు నగరంలోని వూర్లు ప్రజలను కాకుండా అకపూర్వ పితృ నింపిస్తూలను వూత్రు దోచాడనీ, అలా దోచిన ధనాన్ని అవినీతిపితృల కారణంగా ఇక్కట్లపాలయిన వారికీ, నిరూపదలకూ పంచి పేట్టాడనీ కూడా మన్నది.

దానిని చదివిన నవనీతవర్మ కామి తీవ్రంగా ఆలోచించి, అక్కడమన్న సిఫాసిధుల

కేసీ తలతిప్పి, “ఈ వీరబాహు ను అవినీతి నిరోధక శాఖలో ప్రధానాధికారిగా నియమిస్తాను,” అన్నాడు.

రాజు నిర్ణయం విని అందరూ తెల్లబోయారు. వీరబాహు తలవంచి రాజుకు నమస్కరించి, “పుహరాజా! నా నిజాన్ని తీర్చి రించి, ఎంతో బాధ్యతగల పదవిలో నియమించుకు, చాలా కృతజ్ఞుణ్ణి,” అన్నాడు.

పురికొద్ది రోజుల తర్వాత, పుహరాజు పిట్టిన రోజు సిందర్బంగా అనేక వినోద ప్రదర్శనలతో పాటు, యుద్ధ విద్యలో పాటీలు జరిగాయి. ఐతే, పుల్లయ్యుద్ధం, ఖడ్గయ్యుద్ధం పాటీల్లో విజేతలు స్పష్టంగా నిర్ణయించబడినా, ధనుర్విద్య పాటీల్లో వూత్రం, ఇద్దరు యువకులు బహిష్ట తికి అర్హులయ్యారు. బహిష్ట తి ప్రదానం వూత్రం ఒక్కరికే చేయ

వలసిన నియమం వహించి. నూతన గజాల దూరంలో ఒక చెట్టు కొమ్మకు వేలాడదీసిన పింజీర్లు కంటిలో విజయపు ధ్వజం, భైరవపు అనే ఇద్దరు యువకులు తమ బాణాలను నాటారు. విజయపు ధ్వజం, రాజు వేసినట్లు; భైరవుడు కోయగూడెం యువకుడు.

ఈ పింజీర్లలో విజేత ఎవరో నిర్ణయించడానికి, మరొకరి ధర్మసంహసనాన్ని ఆశ్రయించాడు, నవనీతవర్మ.

మొదట విజయపు ధ్వజం సంహసనంపై ఆసక్తి ఉన్నదాగానే, “ఎల్ల విద్యలో విజేతకు అభినందనలు!” అని తీర్పు చెప్పింది.

సింహాసనం వారందరూ కరతాళ ధ్వజం లతో, విజయపు ధ్వజం అభినందించారు.

ఇతర, రాజు భైరవమణ్ణి కూడా రాగి సంహసనంపై కూర్చోమని ఆదేశించాడు. ఇది

అందరినీ అశ్చర్య పరిచింది. రాగి సంహసనం విజేతను నిర్ణయించిన తర్వాత, భైరవమణ్ణి సంహసనం పూర్తయిన కుర్చీపై ని ఆదేశించడంలో, రాజు ఆంతర్యం ఏమిటో ఎవరికీ అంతటా బట్టలేదు. కానీ, చిత్రంగా, “ఎల్ల విద్యలో విజేతకు అభినందనలు!” అని రాగిసంహసనం మరొకసారి తీర్పు చెప్పింది.

ఇది విని సింహాసనం వందరూ విన్న పౌరాలు. నవనీతవర్మ మాత్రం చిర నవ్వుతో తల వంగించి, భైరవమణ్ణి విజేతగా ప్రకటించాడు. తర్వాత నాపితితో, “రమీడుయూనా, ఈ రాగి సంహసనాన్ని, నా గురువు ముఖపేదన శర్యగా గురువు కులాశ్రమానికి పంపించు,” అన్నాడు.

దేవాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, నవనీతవర్మకు, గురువు మాతాను కగా ఇచ్చిన రాగి సంహసనం పూర్తిగా గలదనడంలో ఎట్లా వంటి సిందేహానికి తామలేదు కదా? ఇనా, గజదొంగ వీరబాహు విషయంలో ధర్మసంహసనం ఇచ్చిన తీర్పును, రాజు పుచ్చించలేదు. ఆ తీర్పును అలంకరించేటట్లు చేయించి, ఆ గజదొంగను అవసరమైన నిరంధక శాఖలో ప్రధానాధికారిగా నియమించడం అనాలోచితం కాదా? ఇక, ధర్మ రివ్య పౌటీల విషయానికొస్తే - అందులో విజయపు ధ్వజం, భైరవమణ్ణి నిపుణులన్నది ధర్మసంహసనం నిర్ణయంగా ఉన్నట్లు ఉన్నది. కానీ, రాజు భైరవమణ్ణి విజేతగా నిర్ణయించడం అసంబద్ధంగా కనిపించడం లేదా?

రాజు నవనీతవర్మ చేసిన ఇలాంటి అవకతవక నిర్ణయాన్ని అన్నిటిని తలదన్నేదిలా మూడి;

ధర్మసీంహానినాన్ని తిరిగి గుర్తు మాచద్దకు పింపిడు! ఈ సిందేహాలకు సిపూ ధాను తెలిసి కూడా చెప్పిక పోయా వో, నీ తల పిగిలి పోతుంది,” అన్నాడు .

దానికి విక్రపూర్ణుడు, “గుర్తు మాచివేచన శర్మ బహి కరించిన ధర్మసీంహానినం వు పీపు గలదే కాని; దానికి పిరిపు తు లు న్నాయ ని, రాజు నవనీతవర్మ గుర్తించాడు . గజదొంగ వీరబాహు విషియం లో సీంహానినం ఇచ్చిన తీర్పున ఆయ న అవు లు చేయ క పొవడానికి కారణం, వేగు ల నాయ కుడు తెచ్చిన సిపూ చారు. అది రాజున బాగా ఆలోచింపిచేసింది. వీరబాహు , అవినీతిపిరు డైన సింపిన్నలకు సీంహాస్విప్సింగా, బదల పొలిటి పేన్నిధిగా జీవితాన్ని కొనసాగిస్తాడు . అందు కే అతణ్ణి అవినీతి నిరోధక శాఖలో ప్రిధానాధికారిగా రాజు నియ మించాడు . ఇది, ఆయ న జన జీవితాన్ని గు రించిన నిశిత పిరిశీలనాశక్తికి నిదర్శనం. ధను ర్విద్య పాటిల విషియం లో సీంహానినం ఇచ్చిన తీర్పు వపు త్రం సిపుం జసిం అనిపించు కోడు . ఆ ఇద్దరి యు వకులు అప్పుడు కనబరచిన నైపుణ్యాన్ని పరిగణన

లోకి తీసి కున్నదే తప్పి, వారి పై ర్వాపిరాలను పిరిశీలించలేదు . విజయ్య డు రాజకుటుం బానికి చెందినవాడు. భైరవుడు కోయగూడెం యు వకుడు . అతడు ధను ర్విద్యలో శాస్త్రీయ మైన శిక్షణ పొందడానికి తగిన గురువుకాని, వసితు లు గాని లేమాకాబట్టి, నీహిజ సీద్ధంగా అబ్బిన ధను ర్విద్యానైపుణ్యం, భైరవమణిది. ఆ కారణంవల్లే అతణ్ణి విజేతగా నిర్ణయించాడు , రాజు. ధర్మాధర్మ విచారణ చేయ డానికి, పూ న మణి వే ధన్యుకు సాటి అర్చింది సి స్ట్రీలో వు రొకటి లేదు . రాజు తన వివేకాన్ని, లోక జ్ఞతనూ విశ్వసించాడే కాని, గ్ర ణ్థిగాధర్మసీంహా సిను ఇచ్చిన తీర్పున అవు లు చేయ లేదు . అందు వల్లనే, ఆ సీంహానినం వల్ల ప్రిత్యేకంగా ఒనగూడే ప్రయోజనం ఏదీ లేదని గ్రహించాక, దాన్ని తిరిగి గుర్తు మకు అప్పిజెప్పాలను కోవడం సముచితమైన నిర్ణయ వే అమా తుంది,” అన్నాడు .

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగ గానే, బేతాళు డు శవంతో సిహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు. - (కల్పితం)

[ఆధారం : రాఘవరాజు పట్టాభిరామరాజు రచన]

విదేశ పూర్వగాథలు (జపాన్)

మేఘాలను తాకిన ముక్కు

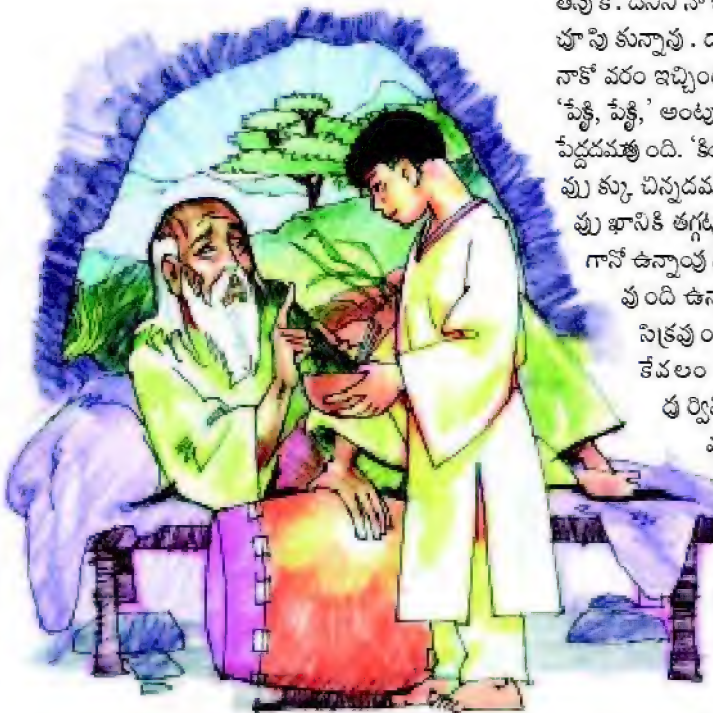
జపాన్ ప్రధాన భూ భాగం చుట్టూ మన్న దీమల్లో ఒకదానిలో ఒకకొలను ఉంది. ఆ కొలను కు అంటూ ప్రత్యేకత లేదు గాని, అందు లోని చేపలకు మాత్రం ప్రత్యేకత ఉంది. అలాంటి చేపలు పురెక్కడా కనిపించమావాటి ముక్కులు పురె పొడమగా ఉంటాయి. ఆ కొలను లోని చేపలకు మాత్రం ఎందు కలా అసాధారణమైన పొడవాటి ముక్కులు ఉన్నాయి ? ఈ విషయాన్ని తెలియ జేసే వింత స్నే ర్వుగాథ ఇది:

ఒకానొకప్పుడు ఆ కొలను పరిసర ప్రాంతాలలో డోలు వాయిచే వాడొకడు ఉండేవాడు. ఆ చుట్టుపక్కల గ్రామాలలో జరిగే పేళ్ళిల్ల, ఇతర వేడుకలకు వాణ్ణి డోలు వాయిచడానికి పిలిచే వారు. వాడు చాలాబడవాడు. ఒకసారి సింభవిం

చిన భూ కంపానికి వాడి గుడిసే కూలిపోయింది. దానిని బాగు చేసు కునే స్త్రీలు కూడా వాడికి లేదు. దేుదిలేక వాడు కొలను సిమ్మింంలోషన్న ఒక కొండ గ్రహలో తల దాచుకో సాగాడు. కొంత కాలానికి పుసిలితనం వేబుడడుతోడోలు వాయిచడానికి కూడా శక్తిలేక పోయింది. ఎవరైనా దయ తలచి ఇంత తెచ్చి పేడితే, దాన్ని తింటూ కాలం గడపిసాగాడు.

పుసిలివాడు అవసాన దశలో ఉండగా ఒక నాడు ఆకలితో అలపు టించి పొవడం ఒక కుర్రవాడు చూశాడు. ఇంటికి వెళ్ళి ఇంత తిండి తెచ్చి పేట్టాడు. దానిని అబగా తిన్న పుసిలివాడు, “నాయనా, నీ ఉపకారబుద్ధి దొడ్డది. దానికేదైనా ప్రత్యుపకారం చేయాలి. ఇదిగో ఈ డోలు ను తీసికో. దీనిని నా జీవితకాలంలో చాలా జాగ్రత్తగా చూపు కున్నాను. దానికి సంతసింది అది ఇటీవల నాకో వరం ఇచ్చింది. ఎవరి ముక్కునైనా చూస్తూ, ‘పేక్, పేక్,’ అంటూ డోలు ను వాయిస్తూ ఆ ముక్కు పేడ్డదమత్తుంది. ‘కిందికి, కిందికి,’ అంటూ వాయిస్తూ ముక్కు చిన్నదమత్తుంది. తవు ముక్కులు తవు పుఖానికి తగ్గట్టు లేకుండా చిన్నవిగానో, పేడ్డవిగానో ఉన్నాయని వాపోయే స్త్రీ మిత్తు పులు చాలా వుంది ఉన్నార. ఈ డోలు ను తీసి కుని, సక్రమంగా ఉపయోగించుకో. అల్లుతే, కేవలం ఉత్సుకత కొద్దీ డోలు శక్తిని ధర్మనియోగం చేయకూడదన్న సింగతి మాత్రం పురిచిపొవద్దు. అది ప్రతిపాదకరం. నా అంత్య క్రియలు నీ చేతుల ప్రియగా జరగాలని ఆశిస్తున్నాను,” అంటూ కన్నుపూశాడు.

చందమామ

గ్రావు స్థైల సొయ్ంతో కుర్రాడు పుసిలి వాడి అంత్యక్రియలను జరిపించాడు. ఆ తరువాత వింత డోలును ఉపయోగించడం ప్రారంభించాడు. గ్రావు అలోని గొప్ప భూస్వామి కుమార్తెకు ముక్కు మరీ చిన్నదిగా ఉండేది. కుర్రవాడు డోలును తీసుకుని ఆమె వద్దకు వెళ్ళి ఆమె పుక్కుతూ చూస్తూ, 'పేక్కి, పేక్కి,' అంటూ ముక్కు పుఖానికి తగినంత ప్రిహాణం ఎదిగేంత వరకు వాయిచాడు. దాంతో ఆ కుర్రవాడి అరుచు చుట్టుపక్కల మారుమ్రాగి పోయింది. తను పుక్కుల విరిహాణాన్ని పేంపు కోవడానికో, తగ్గింపు కోవడానికో ప్రజలు తండోప తండాలుగా రాసాగారు. కుర్రవాడు ప్రిసేద్దు డయ్యాడు. దాంతోపాటు అతడి ఆదాయ పూ రోజురోజుకూ పేరగసాగింది.

రెండేళ్ళు గడిచేసరికి అతడు ధనవంతుడై పోయాడు. ఒకనాడతడు కొలను సిప్పిపింట్ కూర్చుని ఉండగా ఒకవింత ఆలోచన కలిగింది. తన డోలు శక్తి ఏపొటిదో, అది పుక్కును ఎంత పేంచగలదో చూడాలనుకున్నాడు. వెల్లకిలా పడుకుని తన పుక్కు కొనిత తడేకంగా చూస్తూ 'పేక్కి, పేక్కి,' అంటూ డోలు వాయిచడం ప్రారంభించాడు. అతడి ముక్కు డోలు వేగంతో పొటిపడి పేరగ సాగింది. సింభ్రహ శ్రద్ధాలతో అతడు 'పేక్కి, పేక్కి,' అంటూ పురింతవేగంగా డోలు వాయిచసాగాడు. చూస్తూండగానే ముక్కు వెదురుగడలా అలా అలా పేరగ్రతూ వేపూలను తాకే ఎత్తుకు చేరింది.

ఆ వింత దశ్యాన్ని రెండు డేగలు చూశాయి. డోలు కుర్రవాడు చూస్తూండగానే అతడి పుక్కును రెండు సార్లు చుట్టి వచ్చాయి. అయితే, ఉన్నట్టుండి ఒక డేగ తన పుక్కుతో, వాడి పుక్కును పోడవడంతో కుర్రవాడు జివ్వామన్న బాధతో కెవ్వు మన్నాడు. ఆ వెంటనే 'కిందికి, కిందికి,' అంటూ వీల్యంత వేగంతో డోలు వాయిచ సాగాడు. అయినా డేగ తన పట్టును వదలలేదు. పేట్టెచ్చు

పేక్కి ఎగరడానికి ప్రియత్నించ సాగింది. దాని పర్యవసానంగా డోలు కుర్రవాడు కూడా దాంతో పాటు పేక్కి లేవసాగాడు. అతడు అలా పేట్టేక్కి వెళుతూండగానే ముక్కు పొడవు కూడా తగ్గతూ వచ్చి, అతడి శరీరం డేగ పుక్కును తాకే స్థితికి వచ్చింది. అతడి శరీరం తగలగానే డేగ బిదిరిపాయి వింతగా అరిచింది. డేగ పుక్కు పట్టు సిడలగానే అక్కడి నుంచి జారిన కుర్రవాడు వేగంతోవచ్చి దభివుని కొలను లోకి పడిపోయాడు.

అంతేకాదు! పుర్రణమే అతడు పోడవాటి పుక్కుగల చేమిగా పూరిపోయాడు!

వేలం ఉత్సవక కోసం డోలు వాయిచడం ప్రహాదకరం అని డోలు పుసిలివాడు చేసిన హేచ్చరికత పడచెవిని పట్టడంవల్లే కుర్రవాడికి ధుగ్ధతి పట్టింది!

-(ఎం.డి)

చందమామ కబుర్లు

నూతన శివాలయం

పొరణాసీల్ ఇటీవల నిర్మించబడిన భద్రేశ్వర పు హదేవ ఆలయం శివరాత్రి నుంచి భక్తుల సందర్శనానికి తెరచి వబడింది. ఈ శివాలయానికి ఒక విలక్షణమైన విశిష్టత ఉంది. ఒక పు స్తంభ భక్తురాలు అందించిన విరాళంతో ఈ ఆలయ నిర్మాణం ప్రారంభం కావడమే అది. వ త్తిరీత్యా న్యాయ వాది అయిన ఆమె పేరు సూర్ ఘోషిపూ . గణేశ పూర్ ప్రాంతంలో వెలయనున్న ఈ ఆలయ నిర్మాణానికి తాను కారణభూ తురాలు కానున్నట్లు గత సంవత్సరం ఆమె ఒక కల కన్నది. పు త్ర నాత్త తెల్లవారగానే, తాను పోవు మించేసిన ధనం నుంచి కొంత మొత్తాన్ని తీసి లలయ నిర్మాణానికి ఓం ప్రధమంగా విరాళంగా ఇచ్చింది. అలయ నిర్మాణం ఆరంభపు య్యా క అందరి భక్తుల నుంచి, పు తా ధిపెత్తు ల నుంచి, ఆధ్యాత్మిక సంస్థల నుంచి విరివిగా విరాళాలు అందాయి . పు స్తంభల నుంచి, పు స్తంభల సంస్థల నుంచి ధనరూ పెంలోనూ , వస్తు రూ పెంలోనూ విరాళాలు రావడం చెప్పకోతగ్గ మరో విశేషం!

తిమ్మమ్మ మర్రిమాను

ఆంధ్ర రాష్ట్రం అనంతపేట జిల్లా గుడిబయలు గ్రామంలో 550 సంవత్సరాల నాటి బ్రహ్మాండమైన పు ర్తిమా ను ఒకటి ఉంది. 1989వ సం.లో గిన్నిస్ బుక్ ఆఫ్ వరల్డ్ రికార్డ్స్ లో స్థానం సంపాదిం చిన ఈ మూతన వ ిపెరిరణకు ఆంధ్ర

ప్రదేశ ప్రభు త్వం పెదిల ల రూ పాయిలు కేటాయించడానికి నిర్ణయించింది. దాదాపు 1,200 ఊడలతో 2.1 హెక్టార్ల విస్తీర్ణంలో విస్తరించి వత్తు ఈ బ్రహ్మాండమైన వ ానికి గుడిబయలు గ్రామానికి చెందిన భక్తురాలు తిమ్మమ్మ పేరు పెట్టారు. నిస్వార్థమైన భక్తి ప్రపత్తులతో దేవుణ్ణి ప్రార్థించి తిమ్మమ్మ తన భర్త ప్రాణాలు కాపాడుకుందని చెబుతారు. ఈ తిమ్మమ్మ మర్రిమానును దర్శించడానికి రాష్ట్రం నలు పూ లల నుంచి స్త్రీలు విశేషంగా వస్తూ ఉంటారు.

ఇంటిమీద ప్రేమ

అరవై ఐదేళ్ళ వయస్సులోవున్న లల్లవూంబ, భర్త పోవడంతో ఒంటరిదైపోయింది. కొంతకాలం బంధువు మల్లు వస్తూ పాత్రా, సిందడి చేయడంతో దిగ్గల్లు అనిపించలేదు. కాని క్రమంగా బంధువు మల్లు రావడం తగ్గిపోయింది. పిట్టంలో వ్యాపారం చేసి కుంటున్న అల్లుడూ, కూతురూ కూడా రాకపోకలు తగ్గించారు. దానితో వున్న లల్లవూంబకు దిగ్గల్లు పడడం అలవాటైంది.

ఒక రోజు వున్న ధ్యాపొం వున్న లల్లవూంబ ఇంటి పిన్నల్లు పిర్రి చేసి కుని, భోజనం చేసి, పెరట్లోవున్న రేగు చెట్టుకింద సులకమంచం, దాని మీద బొంతవేసి కుని కున్న కు తీస్తూ ఉండగా, ఒక నెమలి చెట్టు మీద వాలబోయి, మల్లమాంబ మీద పడింది. వెంటనే కళ్ళు తెరిచిన అవిడ, నెమలిని పరిశీలనగా చూసి, దాని కాలికి గాయమైందనీ, ఎవరో దాన్ని వేటాడడానికి ప్రియ త్వింపారనీ గ్రహించింది. నెమలిని ఇంట్లోకి తీసి కుప్పాయి, దాని

గాయం మీద పిసి పిచేసి కట్టు కడ్డు తూండగా, బయట నుంచి పేదగా, “ఏవవూ ముసలమ్మా! ఇక్కడ చెట్టు మీద నెమలి వాలింది. నువ్వేమైనా చూశావా?” అంటూ ఒకడు కేకవేశాడు.

“లేదు, నాయనా! అయినా, ఊళ్ళో నెమళ్ళు లేవుకదా? నీకు నెమలి కనబడడం ఏమిటి?” అంటూ వున్న లల్లవూంబ ఆశ్చర్యం నటించింది. వూరే పిలక్కుండా వాడు వెళ్ళి పోయాడు. ఆ నాటి నుంచీ వున్న లల్లవూంబ నెమలి కాలికి కట్టుకడుతూ, వేళకు ఆహారం పేడు తూ జాగ్రత్తగా చూడడంతో, అది క్రమంగా కోలు కుని, అప్పడప్పుడూ పేరట్లో పిచివిప్పి ఆడసాగింది.

ఈ సంగతి అనోటా ఈనోటా విన్న ఆ ప్రాంతమీజువీందార్, ఒకనాడు వున్న లల్లవూంబ ఇంటికి వచ్చి, “ఏం, వున్న లల్లవూంబ! ఇన్నాళ్ళుగా నాకు పెంపకానికి నెమలి దొరికింది కాదు. నీ దగ్గర నుంచి పెంపుడు నెమలి

ఉన్నదని తెలిసింది. దాన్ని నాకి వ్వ. నీకు ఐదు బంగార నాణెలు ఇస్తాను,” అన్నాడు.

జవ్వీందారంతటి వాడు తన ఇంటికొచ్చాడని వుల్లపూంబ ఏమీ తేణకుండా, “భలే వాడివయ్యా. జమీందారూ! నువ్వనే ఆ నెమలికి నేను తల్లిని. అది లేకపోతే నేనుండలేను; నేలేకపోతే అడుండలేవు, నిజం!” అన్నది నెమలి తల నిమిరుతూ.

“అలాగా!” అని అప్పటికి వెళ్ళిపోయిన జవ్వీందార, నాలుగు వారాల తర్వాత వుళ్ళీ వచ్చి, “చూడు, మల్లమ్మవ్వా! నువ్వెప్పుడైనా బైట ఊరు వెళ్ళవలసివస్తే, అప్పుడు నెమలి ఆలనాపాలనా పూసడెవరు?” అని అడిగాడు.

వుల్లపూంబ ఒక్కణం ఆలోచించి, “అవుటా నిజమే, జవ్వీందార బాబూ! అందరి లాగే నాకూ ఏదైనా ఊరు వెళ్ళి రావాలని పీన్సింది కాని, అప్పుడు నా వాళ్ళ ఇళ్ళల్లో కూడా

పిట్టలు ని పిడిరోజులుండేందుకు వున్న సాపడు. ఇక్కడ నెమలితో కాలక్షేపం బాగానే జరిగిపోతున్నది,” అన్నది.

ఆ పూటలతో జవ్వీందార కు వుసిలావిడ వుండ జాలికలిగి, “నా పూట విన్న! నిన్నూ, నీ నెమలినీ మా ఇంటికి తీసుకువెళతాను. అక్కడ నీకెలాంటి ఇబ్బందీ వుండదు. నీకు ఎన్ని రోజులుండాలనీ అన్ని రోజులుండ,” అన్నాడు.

జవ్వీందార అలా అనగానే వుల్లపూంబకు చాలా ఉత్సాహం కలిగింది. జవ్వీందార తో వాళ్ళ ఊరుకు వెళ్ళి, వారి భవంతిని, అక్కడి వున్న పుల్లి పూస్తూ కొంతకాలం హాయిగా గడపాలనుకున్నది. ఐతే, అదే సమయంలో ఆవిడకు తన అందమైన రెల్లుగడ్డి ఇల్లా, దాని పుట్టు పుట్టి ప్రిసారీ గోడ, ఊరి వివర రెండెకరాల పొలం, మొత్తంగా తన న్న ఊరంతా ఒకసారి గుర్తుకు వచ్చి, దిగులు వేసింది.

అది గమనించిన జవ్వీందార, “వుల్లమ్మవ్వా! నువ్వెలాంటి సంకోచాలూ పెట్టుకోకు. పూ ఇంటినీ, నెమలినీ పూస్తూ కుంటూ పేద దిక్కుగా మారు మూసి. ఇక్కడనీ ఇంటినీ జాగ్రత్తగా పూస్తూండవు నీ గ్రామ ధికారికి చెబుతాను. నీ పొలం ప్రంచి ధాన్యం, ఆదాయం ఏది కావాలంటే అది, నీకు తెచ్చిల్లుచ్చే ఏర్పాటు చేస్తాను,” అన్నాడు.

“సంతోషమే, బాబూ! కానీ....” అంటూ ఆగింది వుల్లపూంబ.

“ఏదో ఆలోచిస్తాన్నామా మొహి పూట పడకుండా చెప్పు,” అన్నాడు జమీందారు.

“ఒకసింగతి, బాబూ! రోజూ వు ధ్యాస్మిం అన్నం తిని రేగుచెట్టు కింద నులక మంచం వేసి కునిపిత్తు కుందే, చెట్టు ఆకులు గలగల శబ్దం చేస్తూ నన్ను జోకొడు తుంటవి. ఈ ఇల్లోదిలితే, ఇక ఆ శబ్దం వినబడదు కదా!” అన్నది దీనంగా.

జమ్మిందారూ కొద్దిసమీక్షనంగా వై ర్త కుని, “నీరే, న్న వ్యంతగాబ్రువు ఇంటిని, నెవు లిసీ వదిలి రావద్దు. నీ ఇంటిపిరిసిరాలు వు రింత పిచ్చదనంతో కలకలలాడడానికి, నేను తగిన ఏర్పాట్లు చేస్తాను. నెవు లిని చూ డాలను కున్నప్పిదు, నేనే వచ్చి చూ సీ వెళతాను. నీ ఇంటి మీది ప్రేమ, నెమలి మీద దయ చాలా గొప్పవి!” అని చెప్పి వెళ్ళి పొల్లి, అన్న వూ ట ప్రకారం ఇంటి పిరి సిరాలను స్పిందర వనంలా తీర్చిదిద్దాడు.

ఒక నెల గడిచింది. ఒక నాటి ఉదయం వుల్లవూంబ విశ్వంలో అరపు గ్గిన జావు పండూ, గింజలూవేసి నెమలి ముందు పెట్టి, ఇంట్లోకి వెళ్ళేందుకు నాలుగడుగులు వేసే సరికి, వెనకనుంచి, “అమ్మా! ఇక ఈ తిండి తినలేవు. అన్నం, ఏదైనా కూరా పెట్టు!” అన్న మాటలు వినపించినై.

మల్లమాంబ చప్పున వెనుదిరిగి చూసే సిరికి, ఒక పిదేళ్ళ కుర్రవాడు నమ్మాతూ కనిపించాడు. ఆమెకు ఆళ్ళర్యంతో పాటు పట్టరాని కోపం వచ్చి, “ఒరే, నెమలెక్కడ? ఏం చేశావో అది నా పేంపిత్తు బిడ్డ,” అని పుట్టూ కలంపు వూ డ సాగింది.

ఈసారి కుర్రవాడు పేద్దగా నమ్మాతూ, “అమ్మా, ఆ పేంపిత్తు బిడ్డను నేనే! వూ త

దయ గల ప్రేమమూర్తైన నీ ఆదరంతో వు ని శాపిం నుంచి విప్పుక్తి కలిగింది. ఇప్పు గో, ఆ రోజు నా గాయానికి కట్టు కట్టావే - అది వూ నినవుచ్చు!” అంటూ కాలివీది వుచ్చున వుల్లవూంబకు వూ పించాడు.

కాలి వీది వుచ్చు, వు ని శాపిం అన్న వూ టలు ఎంటూనే వుల్లవూంబకు, కుర్ర వాడు చెప్పేదాంట్లో నిజం మన్నుట్టుతోచింది. ఆమె, వాణ్ణి దగ్గరకు తీసుకుంటూ, “ఏరా, నెమలి బాబూ! మునులు శాపాలివ్వగలరు, వరాలివ్వగలరని, చిన్నప్పిదు వూ వు త్రవ్వ చెప్పగా విన్నాను. ఇంతకీ ఆ వు ని నీకెం దుకు శాపిం ఇచ్చాడు?” అని అడిగింది.

“అదంతా పేద్ద కథ, అమ్మా! ఆకలిగా వుంది. నాలుగు మాటల్లో చెబుతాను. నా తల్లిదండ్రులెవరో నేనెరగను. ఊహ తెలిసి నప్పటి నుంచి రామభూపాలయ్య అనేరైతు

ఇంట పేరిగావు . ఊళ్ళో మళ్ళు వు రి కొందరు కుర్రవాళ్ళతో కలిసి య జపూ ని పిత మత్ని దగ్గర్లో మళ్ళు అడవి ప్రాంతాన పూటవాడిని. అక్కడి చెట్ల మీద ఎన్నో రకాల పక్షులుండేవి. వాటిలో నెమళ్ళుంటే నాకు చాలా ఇష్టం. ఒక దాన్ని పట్టుకుపోయి పేంపు కోవాలను కుని ఉచ్చులూ అవీ వేసీ ఎన్నో ప్రియ త్నాలు చేశాను , ఒక్కటి పట్టు బడలేదు . దానితో విసిగి వాటి వీ ద రాళ్ళు విసిర సాగాను . అలా విసిరిన రాళ్ళల్లో ఒకటి, ఆ దానిని తపిన్చి చేపి కుంటు న్న ఒక పు నికి తగి లింది. ఆయన కోపించి, నన్ను నెమలిపై పోవు న్ని శపించి - అన్ని జీవాపిట్లాట్రహ దూలు న్నవాళ్ళ సాయంతో, ఏ నాడో ఒకనాడు తిరిగి పు నిషీవి కాగలవని శాపివిప్పు క్తి చెప్పాడు. అమ్మా, ఆ శాపవిముక్తి నీవల్ల కలిగింది!” అన్నాడు కుర్రవాడు .

అంతా విని పిరపూ నందం చెందిన పుల్ల పూంబ, వాడికి అప్పటికప్పుడు భోజనం పెట్టి, “బో, నెమలిబాబూ! ఈ ప్రాంతాల్లో వున్న జమీందారుకు నెమళ్ళుంటే చాలా

ఇష్టిం. అయిన నన్నే ఎత్తుకుపోయి పేంపు కోవాలను కున్నాడు . అయిన చలవవల్లేవు న ఇంటి పుట్టు చక్కని చెట్టు చేమా పెరుగు తున్నవి. అయిన నకేవు న్నా సాయం చేయ గలవా?” అని అడిగింది.

కుర్రవాడు కొద్దిసమీపాలోంచి, “నను కొంత కాలం నెమలిగా వాటి మధ్య తిరిగిన వాణ్ణి. వాటిలో కొన్నిటిని పు న ఇంటి పుట్టు వున్న చెట్ల మీదికి వచ్చేలా చేయవచ్చు,” అన్నాడు .

“అలాంటి ప్రయత్నం చెయ్యరా బాబూ! జమీందారు చాలా సంతోషిస్తాడు ,” అన్నది పుల్లపూంబ.

కుర్రవాడు ఇంటి పెరటిలోకి వెళ్ళి, నెమలిలా కేంకరించాడు . కొంతసమీపాకి ఉత్తరదిశనుంచి రెండు నెమళ్ళు ఎగురుతూ వచ్చి, అక్కడి చెట్లపై వాలాయి. కొన్నాళ్ళకు పుల్లమూంబ ఇంటి అవరణం పచ్చటి చెట్టు చేవులతో పొట్ట పిర్రలూ, జంతు మలతో జీవకళ తోణికిసిలాడే ఉద్యానవనంలా తయారయింది.

పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

సీరిమిరుంలోని సాంబయ్య పిరవు పీసినారి. ఎరు టివారిని వెడించి ఆనందించే నీచ స్వభావమిది. డబ్బు ఖర్చులు పొతుందని పేళ్ళి కూడా చేసి కోని సాంబయ్య, పెద్దలు సంపాల్చి రచిన ఇంట్లోనే కాలం గడిపాడు. కొన్నాళ్ళకు వుంచంపిట్టి, అకాలపు రణం పొల్చెదయ్య వుయ్యోడు. సాంబయ్య దయ్యోన్ని ఎవరూ చూడలేదు. అయితే, అర్ధరాత్రి సివుయంలో అతడు నివసించిన ఇంటి నుంచి వింతశబ్దాలు వినిపించేవి.

ఇలా కొన్ని నెలలు గడిచాక, నిర్భయ రావుయ్య ఆ ఇంట్లోకి చేరాడు. సాంబయ్య దయ్యోని కోపం వచ్చింది. రామయ్యను ఎలాగైనా తన ఇంట్లోంచి వెడలగొట్టాలని నిర్ణయించింది. రాత్రిల్లో ఇంటి వీధి రాళ్ళు పడేవి. రావుయ్య అత్యధిక బయట పడితే అతడి వీధి రాళ్ళు పడేవి. అయినా, రావుయ్య ఆ ఇంటిని వదిలిపెట్టలేదు. కొన్నాళ్ళకు దయ్యోని విసిగిపాల్చి, తానంతట వేధించడం వూనేన్నందున అశతో ఓర్పు మోచసాగాడు. అయితే సాంబయ్య దయ్యోని అంత స్థిలభంగా వదిలిపెట్టే ఘటం కాదు. గనక, రావుయ్య వీధి దాడి కొనసాగిస్తూనే వచ్చింది. రావుయ్య అఖిరికి, సాంబయ్య దయ్యోని పీసినారి నీచస్వభావాన్నే తనకు అనుకూలంగా వూర్చుకునే ఉపాయం ఒకటి ఆలోచించి, దానిని అచరణలో పెట్టడానికి నిర్ణయించాడు.

100-150 పదాలకు వుంచకుండా వు గింమిరాసే, వుంచబరు పెట్టివూ కు పింపిండి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: డిసెంబర్ 31, 2005

పేరు _____ వయస్సు _____ ముఖ్యత తేదీ _____
పాఠశాల _____ తరగతి _____
ఇంటి చిరునామా _____
_____ పిన్ కోడ్ _____

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

గుజరాత్ జానపద కథ

మంచికి మంచి, చెడుకు చెడు!

అహ్మద్ అనే గ్రామంలో నిరూపద బ్రాహ్మణుడొకడు ఉండేవాడు. అతడు చదువకోలేదు. ఎంత ద్రియ త్నించినా ఎక్కడా చేయ దానికి తగిన పని దొరకలేదు. అందు వల్ల యేదిలేక రోజూ ఇంటి టికి వెళ్ళి బిచ్చ మెత్తగా వచ్చిన బియ్యాన్ని, పిండిని భార్యకిచ్చేవాడు. ఆమె వండిపెడితే, భార్య భర్తలూ, నలుగురు పిల్లలూ తలాకొంచెం తినేవారు. ఒక్కొక్కసారి బిచ్చమెత్తింది, పిల్లలకు పూత్రమే సరిపాడేది. అలాంటప్పిత్త అల్లావు గలు ఆకలితోనే పిత్త కునేవారు. బిచ్చమెత్తిన దానితో కుటుంబమంతా ఎప్పిత్తు గాని కత్తు మీనిండా తిన్న పాపాన పాలేదు. ఆ సింగతి తెలిసినా, వురో పూర్గం కనిపించక బ్రాహ్మణుడు బాధపిత్తు పూ అలాగే కాలం గడపిసాగాత్తు.

ఆ పుష్టితి తట్టుకోలేక అతని భార్య, “నువ్వు తెచ్చేది ఒక్క ప్తి టగడవడానికి కూడా చాలడం లేదు. కుటుంబ పోషణకు నువ్వేదైనా మరొక పూర్గం ఆలోచించక తప్పిత్తు,” అన్నది.

“ఆ సింగతి నాకూ తెలు ప్తి లక్ష్మీ వురో మూర్గం కనిపించడం లేదు. నన్నేం చెయ్య మంటావో నువ్వే చెప్ప,” అన్నాడు బ్రాహ్మణుడు నిస్సి హితో తలపిట్టుకుంటూ.

లక్ష్మీ కొంచెంసేపు ఆలోచించింది. “మన రాజుగాత్తు దయ స్వభావమేని విన్నావు. నువ్వు వెళ్ళి ఆయ న్ను దర్శిస్తా, సాయ పడగలడవు కుంటావు,” అన్నది.

“సరే అలాగే వెళతాను. ఆయన నాకేదైనా దానంగా ఇచ్చినప్పిత్తు, ఆశీర్వాదించడం ఎలాగో నాకు తెలియ దే!” అన్నాత్తు బ్రాహ్మణుడు అను పూనంగా. “అదేం పేద్రసివ స్వకాదు. ఆసివ యంలో నీ మనసులో తోచింది చెప్ప చాలు,” అన్నది లక్ష్మీ ఎంతో నవ్వుకంతో.

పురు నాత్తు తెల్లవారగానే బ్రాహ్మణుడు రాజు దర్శనానికి బయల్ పడేరాత్తు. రాజభవంతి వద్దకు చేరగానే భట్టలు అతన్ని రాజు దగ్గరికి తీసి కు వెళ్ళారు. అతడు రాజుకు తన దయనీయమైన పిరిష్టితిని గురించి విన్నవించాత్తు. అంతా విన్న రాజు, “నీకేంకావాలో చెప్ప,” అన్నాడు.

“పుహద్రిభూ, ఆ సింగతి నా కన్నా తవుకే బాగా తెలు ప్తి. నేనొక నిరూపద బ్రాహ్మణుణ్ణి.

అంత వూ త్రవ్వే చెప్పిగలను ,” అంటూ విన
ంపుంగా తలవంపు కున్న బ్రాహ్మిణ్ణు ఆ తర
వాత కొంతసేపటికి తలవైకెత్తి “మంచి ఎప్పుడూ
మంచి. చెడు ఎల్లప్పుడూ చెడుగానే ఉంటుంది!”
అన్నాడు చేయి పైకెత్తి.

రాజు వుండహాసం చేసి, ఒక చీటి తీసి
అంధు లో ఏదో రాసి బ్రాహ్మిణ్ణి కిచ్చి, “దీనిని
తీసి కెళ్ళి కోశాధికారికి చూపించు ,” అన్నాడు .

బ్రాహ్మిణ్ణు దానిని తీసి కుని కోశాధికారి
దగ్గరికి వెళ్ళాడు. కోశాధికారి బ్రాహ్మిణ్ణి చీటి
తీసి చదివి అతనికొక పెండికాసు ఇచ్చాడు .

బ్రాహ్మిణ్ణు ఆ పెండికాసు ను తీసి కెళ్ళి భార్య
కిచ్చాడు . అప్పు డాంతో కావలసిన వాటిని కొను
క్కుని రావడంతో ఆ రాత్రి కుటుంబంలోని
వారందరూ త ప్తిగా కడు మిశుండా తిన్నారు .

పు ర్ర నాడు కూడా బ్రాహ్మిణ్ణు రాజదర్శనానికి
వెళ్ళాడు. రాజు చీటిలో ఏదో రాసి ఇచ్చాడు.
దానినతడు కోశాధికారికి చూపిగానే అతడు
మరో పెండికాసు ఇచ్చాడు. ఇలాగే మూడు
నాలుగు రోజులు గడిచాయి .

దానిని చూ సిన కాపిలాభట్టు డికి బ్రాహ్మిణ్ణు
ఎండు కిలా రోజు తప్పకుండా వస్తున్నాడో
తెలుపు కోవాలన్న ఉత్సాహ కలిగింది.

ఒదో రోజు భట్టు డు బ్రాహ్మిణ్ణి వెనక్కి అతన్ని
అనుసరించి వెళ్ళాడు. బ్రాహ్మిణ్ణు నాణెంపుచ్చు
కుని నగర పోలివే రపు దాటి, తన గ్రామం
దారి పిరు తూండగా, వెనక నుంచి భట్టు డు
అతని భుజం తట్టాడు .

బ్రాహ్మిణ్ణు వెనక్కు తిరిగి చూ డగానే,
“అయ్యో, తవు రు రోజు తప్పకుండా వస్తు
న్నాడు . రాజదర్శనం చేసి కుని చీటి తీసి కుని

వెళ్ళి కోశాధికారి నుంచి కాని మిచ్చుకుని
వెళుతున్నారు. మరి మిచ్చుల్ని రాజదర్శనానికి
ఉచితంగా అను పు తిస్తున్న నన్ను అసెలు
పిట్టించు కోవడం లేదు . నాకివ్వ వలసిన.....”
అంటూ భట్టు డు చూ డున్న పై ర్తిచేయ క
వుండు బ్రాహ్మిణ్ణు వెనక్కు తిరిగి, తన గ్రామం
కేసి వేగంగా వెళ్ళిపోయాడు.

పు ర్ర నాడు బ్రాహ్మిణ్ణు య థా ప్రికారం
రాజును చూ డడానికి వచ్చాడు . అతడు కోశాధి
కారి కార్యాలయం నుంచి వెలుపలికి రాగానే,
“అయ్యో, కాస్త ఆర!” అంటూ అక్కడికిమ్మాడు
కాపిలాభట్టు డు . ఆగి ఏమిటి అన్నట్లు చూ డాడు
బ్రాహ్మిణ్ణు. “నికో సంగతి చెప్పాలి. రాజుగారు
నిప్పే ఆగ్రహంతో ఉన్నారు ,” అన్నాడు భట్టు డు .

బ్రాహ్మిణ్ణు కొంతుమివక్షనంగా ఊర కుని ఆ తరవాత, “రాజుగారికి నా వీధి కోపం కలిగేలా నేనెలాంటి తప్పు చేయలేదు! నా వీధి ఆయనకెందుకు కోపం?” అన్నాడు.

భట్టా అతన్ని సిద్ధిపించి అటూ ఇటూ ఒకసారి చూసి, “నేను రాత్రి అలసిపోయిన రాజుగారి పాదాలు ఒత్తుతాండగా, ‘నా దగ్గరికి వచ్చి వెళ్తున్న బ్రాహ్మిణ్ణి చూశావడం? అతడు దీవించేవిధపు అతని నోటి నుంచి ధ్వనిన మెలుమడుతుంది!’ అన్నాడు. అయినా, రాజుగారితో నిన్ను దగ్గరికి రానియెద్దు అని చెప్పడానికి నేనెంతవాణ్ణి!” అన్నాడు గురిసిసి లాడుతున్నట్టు మెల్లగా.

“అమరమత్ర, సువ్వెలా మృగలమాలయినా ఆ సంగతి చెప్పినందుకు చాలా కృతజ్ఞుణ్ణి. ఇకపూజాగ్రత వహిస్తాను. రేమీరాజుగారిని దీవించడానికి ఆయన్ను సిద్ధిపించేవిధపు నోటికి అడ్డంగా కంధు వాచుట్టుకుంటాను,” అంటూ బ్రాహ్మిణ్ణు వెళ్ళి పోయాడు.

పురుషాడ బ్రాహ్మిణ్ణు రాజదర్శనానికి వెళ్ళి

నప్పిడు నోటికి, పుక్కుకూ అడ్డంగా కంధు వాను చుట్టుకుని వెళ్ళాడు.

అద ఘోషాత్తు రాజు దాన్ని గురించి ఆరా తీయ కుండా ఎప్పటిలాగే చీటి ఇచ్చి పిర్రా శాడు. భట్టా తనను ఆరోజు వెంబడించక పావడం కూడా బ్రాహ్మిణ్ణికి వింతగా కనిపించ లేదు.

అనాటి రాత్రి రాజుగారి కాళ్ళ ఒత్తుతూ భట్టా, “రోజూ ఉదయం తప్ప దర్శనానికి వచ్చే బ్రాహ్మిణ్ణు పుహా పొగురు బోతు ప్రభూ,” అన్నాడు యథాలాపింగా.

అంతవరకు పిరుకున్న రాజు లేచి కూర్చుంటూ, “ఎందుకలా చెబుతున్నావు. ఎంతో వినయం చూపితూ, భగవద్భక్తిగల వత్త స్విభావిలా కనిపిస్తాడే. రోజూ నన్ను దీవిస్తాడు కూడా,” అన్నాడు.

“అతడు ఈ రోజు నోటికి అడ్డంగా కంధు వాను చుట్టుకు రావడం తప్పరు చూశార కదా?” అని అడిగాడు భట్టా తలెత్తకుండా రాజుగారి పాదాలు ఒత్తుతూ.

“చూశావు. బహిశాపిస్తున్నోమీలాంటిదేదో ఉంటుంది,” అన్నాడు రాజు దాన్నంతగా పిట్టించు కోకుండా.

“కాదు ప్రభూ. ఎందు కలాచు ట్టుకున్నావని నేనడిగితే అతడేం చెప్పాడో తెలుసా? అతడు దీవించడానికి మీ పుట్టిని నీవు ఎప్పిచ్చావు, మీ చెవినుంచి వెలువడే దుర్వాసనను భరించలేకే అలా చుట్టుకున్నానని చెప్పాడు ప్రభూ!” అన్నాడు భట్టాడు.

రాజు ఆ తరవాత పురం పూట్లాడలేదు. గాఢంగా నిట్టార్చి పిత్తు కున్నాడు. బ్రాహ్మిణుడు రోజూ తనకు దీవిస్తూ చెప్పి, “వుంచి ఎప్పుడూ మంచే. చెడు ఎల్లప్పుడూ చెడుగానే ఉంటుంది,” అనే మాట ఆయన పునస్సెలలో కదలాడ సాగింది.

పురునాడు బ్రాహ్మిణుడు నోటికి అడ్డుగా ఎలాంటి కట్టా లేకుండా రాజభవనానికి వచ్చాడు. అతడు అక్కడినుంచి తిరిగి వెళుతూ ఉండగా, భట్టాడు అడ్డుపడి, “నాకు ఇవ్వాలన్న ఈనాపు ఇవ్వకుండా నువ్వు తప్పించుకోలేమా” అన్నాడు.

“నన్ను పుచ్చు, ఆ సింగతే పురిచిపా యావు!” అంటూ బ్రాహ్మిణుడు కొంతసమీపిగా, “ఈ రోజు వెండికాసును నేను పదులుకుంటాను. నువ్వు ఈ చీటీని పట్టుకెళ్ళి కోశాధికారి నుంచి నాతరపున వెండికాసును పుచ్చుకో,” అని చీటీని భట్టాడికిచ్చి బ్రాహ్మిణుడు గబగబా వెళ్ళిపోయాడు.

భట్టాడు ఉత్సాహంగా వెళ్ళి, చీటీని కోశాధికారికి చూపాడు. దాన్ని చదివిన కోశాధికారి భట్టాణ్ణి కాసుమీతగవు న్నాడు. అంతలో రాజ చందమామ

భవనంలోని ఇద్దరు అంగరక్షకులను వెంట బెట్టుకుని ప్రరకుడొకడు అక్కడికి వచ్చాడు. వాళ్ళు భట్టాణ్ణి పెడరెక్కలు విరిచిపట్టుకోగా, ప్రరకుడు వాడి ముక్కు, చెవులూ కోసేశాడు.

నెత్తురొడుతూ, భటుడు కోశాధికారి మీద ఫీర్యాదు చేయడానికి రాజభవనానికి పరిగెత్తాడు.

“బ్రాహ్మిడిచ్చిన చీటీని చేతకాలా వచ్చింది?” అని అడిగాడు రాజు కట్టమూ.

“ప్రభూ, నేను ఈనాపు అడిగాను. దానికి బదులు అతడు ఆ చీటీ ఇచ్చాడు,” అన్నాడు భట్టాడు.

“ఓద బ్రాహ్మిడితో నువ్వు వ్యవహరించాని అబద్ధాలు చెప్పావు. అందుకు తగిన శిక్ష అనుభవించక తప్పదు కదా!” అన్నాడు రాజు.

చివరి హోలీ

గుజరాతలోని డోంకేడీ ప్రాంత గిరిజనులు తమ స్వస్థిలంలో ఈయే థు చివరిసారిగా హోలీ జరుపితున్నారు. పురుషులూ ఆ ప్రాంతం నర్మదా నదిలో లీనమై పోయింది.

ఈ సింప్రదాయ ఉత్సవం జరగడానికి ఒక్కరోజు ముందు నదీ జలాలు వింతగా లోపలికి కుంచి పుకు పోయాయి. పురుషులదేశ జాంబువా జిల్లా జల్పింధిలో హోలీ

జరుపితుని అప్పడే తిరిగి వచ్చిన గిరిజనులు ఆ వింత దశ్యం చూసి మురిసిపోయారు.

నర్మదా డ్యామ్ ఎత్తును పెంచడాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ, నిర్వాసితులైన గిరిజనుల సరైన పునరావాసం కోసం జరుగుతున్న ఉద్యమానికి నాయకత్వం వహిస్తున్న పేథా పిట్కర్ కూడా వాళ్ళ మెట వచ్చారు.

హోలీకి ముందురోజు రాత్రి వాళ్ళు అరవై డప్పులను మోగిస్తూ ఆనందంగా నాట్యం చేశారు. తెల్లవారాక హోలీ అగ్నిరగిలించి తమ దేవుడైన మాంటోకు హోమం చేశారు.

ఒకప్పుడు ఆ ప్రాంతంలో 52 తెగల గిరిజనులు ఉండేవారు. ఈయే దాది జరిగిన వేరు కలకు పురుషులూ, పురుషులదేశపుంచి కూడా గిరిజనులు వచ్చారు. డోంకేడీ గిరిజనులు పరిసరాలలోని ఎత్తయిన కొండ ప్రాంతాలకు చేరుకోగానే, తమ ప్రాంతాన్ని నర్మదా నది మెల్ల మెల్లగా కబళించడం కళ్ళారా చూశారు!

వేటకుక్క

నాగరాజు అనే ఒక సిన్నకార్త రైల్వే , తండ్రి, తాతల ద్వారా తనకు సింక్రపు ంచిన నాలు గెకరాల పొలం అమ్మి, దూరంగా ఒక అడవి పక్కన పడెకరాల బీడు భూమి కొన్నాడు. వ్యవసాయ వ త్తిలో బాగా ఆరితేరినవాడై గనక, అతడై ఆ బీడై భూ మి ఎలాంటిపింటలకు అనుకూలమో బాగా పిరీంచి, ఎనిమిది ఎకరాలు వరిసాగై కూ,మి గతాది పిళ్ళతోటకూ కేటాయి ంచాడై .

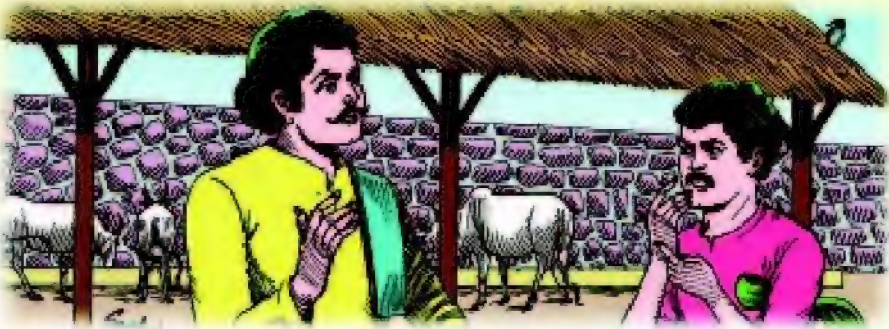
ఆ తర్వాత నాగరాజు పిదిపు ంది కూలీలను పేట్టుకుని, వాళ్ళతో పాట్లై తనూ ఒళ్ళించి పనిచేస్తూ, నాలుగైదు సంవత్సరాల్లో, ఆ చుట్టుపక్కల గల భూస్వాముల్లో తనూ ఒకడని పింపు కున్నాడై .

ఇప్పుడు నాగరాజుకు ఒక కొత్త సమస్య ఎదురైంది. ఆనాటి వరకూ, అక్కడున్న బీడు భూ మి కేసీ తలెత్తి చూ డని అడవిలోని లేళ్ళూ, అడవి పింపు లూ , నక్కల్లాంటివి-ఇప్పిడై రాత్రి ఆ పొలం మీ దికి వచ్చి పింటలకు నష్టం కలిగింపసాగాయి .

ఇప్పిడేం చేయై డవూ అని నాగరాజు ఆలోచిస్సిన్నంతలో, సింతలో అతడికి తటస్థిపిడిన ధూ ర గ్రామం భూ స్వామి అతడి పిపు స్వి విని, “నీది చాలా చిన్న పిపు స్వి. ఒక వేటకుక్కను కొని రాత్రివేళ పొలంలో వదులు , చాలు . దాని భయంకర రూ పానికీ, భీతిగొల్పే అత్రి పై విని, అడవిజంతు మ్మ నీ పొలంకేసీతలెత్తయి నా చూ డమా” అన్నాడై .

ఈ సిలహాకు చాలా సింతోషించిన నాగరాజు, ఇంటికి వస్త్తినే ధు క్కన్న అనే తన పాలికొప్పి పీలిచి సింగతి చెప్పి, “ఇదిగో, ఇరవైరూ పాయి లిస్త్తినా. సింతకు వెళ్ళి వుంచి వేటకుక్కను కొను క్కురా!” అన్నాడై . ధు క్కన్న డబ్బు తీసి కుని కామిఆలోచించి, “అయ్యా! ఇరవై రూపాయిలకు వేటకుక్క దొరకదు. మరొక ఇరవై ఇవ్వండి,” అన్నాడు.

నాగరాజు సరేనంటూ మరొక ఇరవై రూపాయలు ఇచ్చాడు. దుక్కన్న డబ్బు తీసుకుని వెళ్ళబోతూ, “అయ్యా! వేటకుక్క ఎలా వుంటుంది?” అని నాగరాజును అడిగాడు.

ధర్మాచరణ

బ్రహ్మదత్తుడు కాశీరాజ్యాన్ని పరిపాలించే కాలంలో బోధినిత్వపు ఇంద్రప్రిస్థ సగరులో ధనుజయ్య డనే కురు రాజుగా జన్మించాడు. ఆయన పరిపాలనలో అతివ స్థి, అనావ స్థి, మొదలైన పీడలేవీ లేకుండా ప్రజలు సుఖ పిడుతూ వచ్చారు. ధర్మాన్ని పాటించటం లోనూ, దాన ధర్మాలు చేయటంలోనూ, ధనుజయ్య డికి సాటి ఎవరూ లేరన్న ఖ్యాతి బంబూ ద్వీపపు అంతటా పాకింది.

ఆ కాలంలోనే కళింగదేశానికి రాజధాని అయిన దంతమిత్రుని నగరాన్ని కాళింగ డనే ారు గల రాజు పరిపాలిస్తోండేవాడు. ఆ రాజ్యంలో ఒక ఏడు వానలు కురువక కర్మ వేర్పడింది. ప్రిజలు తిండికి లేక అల్లాడారు.

ఈ దుస్థితి చూసి కాళింగ డను పుంత్రి లతో ఆలోచన జరిపాడు. “ఈ యేడు పున దేశంలో ఇంత ావు ఎప్పుడటానికేవి కారణం? ఈ పెద తొలగించడానికి పునం చేయవలసిన పని ఏమిటి?” అన్నాడు రాజు.

“పు హారాజా! ధర్మానికి హాని జరిగినప్పుడే ఇలాంటి ఉపద్రవాలు సంభవిస్తాయి. ఇంద్రప్రిస్థం ఏలే ధనుజయ్య డు తన ధర్మాన్ని ఎంతో శ్రద్ధగా పాటిస్తాడు. అందు చేతనే ఆ దేశం కర్మ మకాటకాలు ఎరకుండా పుభంగా మారుంది,” అన్నాడు పుంత్రిలు.

“అలా అయితే, మీరు ఇంద్రప్రస్థం వెళ్ళి, ఆ ధనుజయ్య రాజు దర్శనం చేసి కుని, బంగారు రేకులపై ధర్మాన్ని రాల్చి పుంత్రి రండి. వాటిని పునం కూడా అవులు చేసి అరిష్టాలు లేకుండా చేసి కుందాం!” అన్నాడు కాళింగ డు.

ఆ ప్రికారపు కళింగ పుంత్రిలు కొన్ని బంగారు రేకులు తీసి కుని ఇంద్రప్రిస్థానికి ప్రయాణమై వెళ్ళి, ధనుజయ్యుడి దర్శనం చేసి కుని, ఆయనతో ఈ విధంగా అన్నారు:

“పు హారాజా, పుంత్రి కళింగ దేశం నుంచి వస్తున్నాము. మా దేశ ప్రజలు భయంకరమైన ావుతో బాధపిడుతున్నారు. పుంత్రి ధర్మస్వీకార

పిల్ల గా ఉండి, ధర్మం తప్పకుండా ప్రజలను పరిపాలిస్తుండటం చేత, వీ ప్రజలు ఈతి బాధలెరగక, వీ ఖంగా ఉంటున్నారు. వూ రాజు పాలించువలసిన ధర్మాలేవో వీ ర్త ఈ బంగార పిత్రాలపేరిఖించి ఇచ్చినట్లు తే, వూ రాజు గార వాడిని అవల బరిపీ, ప్రజలను వెడించే కర్తవ్య పాగొట్టగల గు తార! ”

ధనంజయు థు నపు స్కారం చేసి ఇలా అన్నాడు : “వు హవుం త్ర లారా, వుం చండి! నేను ఈ పిత్రాలపేరిధర్మాన్ని లిఖించడానికి తగినవాణ్ణి కాను . ఎందు చేతనంటే ఒకప్పుడు నా పల్లనే అధర్మం బరిగింది. వూ దేశంలో వూ దేశకొకసారి కార్తికోత్సవం బరుగుతుంది. అప్పుడు రాజు ఒక చెరువు గట్టున య జ్ఞం చేసి, నాలు గు దిక్కులా నాలు గు బాణాలు వదలాలి. ఒకసారి నేను వదిలిన బాణాలలో వూ థు దొరికారా , కాని నాలుగవది చెరువులో పడిపోయింది. అది చెరువులో పడినప్పుడు దాని విసురుకు చేమిలూ , క్షుపీల్లలూ చచ్చిపోయి ఉంటారు . ఆ విధంగా నేను ధర్మం తప్పాను . వు రి వూ రాజ్యంలో అరిష్టాలు లేమంటే దానికి కారకులు పరిపాలక వర్గంలో ఇంకెవరైనా అయివుండవచ్చు. విచారించి వూ డండి.”

ఈ వూ టలు విని వుం త్ర లు ఆశ్చర్య పడ్డారు . వార రాజవూ త అయిన వూ యూ దేవి వద్దకు వెళ్ళి, “తమరైనా మాకు ధర్మాలు రాసి పేట్టండి!” అని కోరారు .

“అయ్యో, నాయనా! నేనూ ధర్మం తప్పినదానీ . ఒకసారి నా పేద్ద కువూ ర్త నాకు సువర్ణహారమొకటి కానుక ఇచ్చాడు. నా పెద్ద

కోడలు ఐశ్వర్యవంతు రాలనే ఉద్దేశంతో నేనా హారాన్ని చిన్న కోడలికిచ్చాను . కాని తరవాత నాలో కలిగిన భేదబుద్ధి నా కర్థమై బాధ కలిగింది. అందు చేత ఒకరికి ధర్మాలు రాసి ఇచ్చే అర్హత నాకు లేదు ,” అన్నది రాజవూ త. కళింగ వుం త్ర లు రాజభ్రాత అయిన నుడుడివద్దకు వెళ్ళారు. అతను తాను కూడా ఒకసారి ధర్మం తప్పినట్లు చెప్పాడు.

“నేను ప్రతి సాయం కాలవూ రాజాంతః పురానికి రథంలో వెళతాను. ఒక్కో రాత్రి అక్కడే మూడిపొతాను కూడా. నేను కొరడా రథంలో వుంచి వెళితే, రాత్రికి ఉండనన్న వూ ట. అప్పుడు సారథి నా కోసిం వేచి ఉంటాడు . కొరడా తీసి కుని వెళ్ళానంటే సారథి రథం తోలు కుప్పాయి , వు ర్నాడు ఉదయం తిరిగి తెస్తాడు . ఒక రోజు కొరడా రథంలోనే వదిలి రాజాంతఃమితం ప్రవేశిం

చావు, తిరిగి వచ్చావు నే నా ఉద్దేశం. అప్పుడే ఇంతలో వానప్రాయం ముగిసింది. రాజుగారైన మా అన్నగారు నన్ను వెళ్ళ నివ్వలేదు. ఆ రాత్రి అక్కడే మాడి పోయాను. వానకు తప్పు స్త్రీ, నా సారథి కూడా రథంలోనే ఉండి పోయాడు. అతన్ని ఆ విధంగా ఇబ్బంది పేట్టి నేను ధర్మాన్ని తప్పాను,” అన్నాడతను.

కనీసం రాజుపితృహితుడైన తమ కోరిక నెరవేర్చుతాడని కళింగ మంత్రులు ఆయన వద్దకు వెళ్ళారు. కాని ఆయన కూడా ధర్మం తప్పినట్టు చెప్పతూ, ఇలా అన్నాడు:

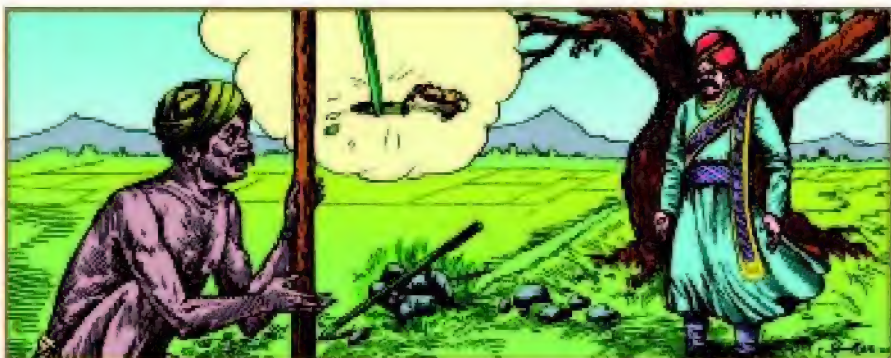
“ఒక రోజు నేను రాజభవనానికి పాత్రులై దారిలో ఒక రథం కనిపించింది. దానికి బంగారు తొడ్రు మన్నుది. అది చూడగానే నాకు లోభం కలిగి, రాజుగారు దాన్ని నాకు దానం చేస్తే బాగుండుననిపించింది. నేను తీరా వెళ్ళే సరికి రాజుగారు, ‘ఈ రథం మీరే తీసుకోండి,’ అన్నాడు. వెంటనే నా లోభం జ్వలికి వచ్చి, పిశ్చాత్తాపిం కలిగి రథాన్ని వద్దన్నాను. నేను మీకు ధర్మాలు రాసే పేట్టగలవాణ్ణి కాను!”

కళింగ మంత్రులకేవల పావు పాడేదు. వారు చివరి ఆశ మంత్రమీద పేట్టుకుని

ఆయన వద్దకు వెళ్ళారు. కాని ఆయన కూడా వారికి ఆశాభంగం కలిగించాడు.

“ఒకనాడు నేను ఒక రైతు తాలూకు పోలం కొలతలు వేయ బోయాను. కొలత ప్రకారం కర్ర పొతవలసిన చోట చిన్న బిలం ఉన్నది. అందులో ఏ ప్రాణి అప్పుడే నా మాడ వచ్చునని అనుమానం వేసింది. కాని కర్ర కొంచెం ఇవతల పొతితే రైతుకు నష్టం, అవతలికి పొతితే రాజుకు నష్టం. అందుచేత ఆ బిలంలోనే కర్ర పొతవు ని ఆజ్ఞాపించాను. అదే సమయంలో నీకి ఎండ్రకాయ ఒకటి బిలంలో నుంచి బయటటికి వస్తూ కర్రపొట్టకు చచ్చి పోయింది. అందుచేత నేను కూడా ధర్మం తప్పినవాణ్ణి. కనక, నా వెక్కువ ఏమీ లేదు.”

కళింగ మంత్రులకు ఒక ఆలోచన తట్టింది. వారు తాము విన్న కథలన్నీ బంగారు రేకులపై రాసి, వాటిని తీసి కుప్పాయి తమ రాజుకు వినిపించారు. ధర్మం పట్ల శ్రద్ధగా ఉండటమే ఉత్తమ ధర్మమని కాళింగుడు తెలుసుకుని, ఆత్మవిమర్శనతో పిరిపాలన సాగించాడు. మెంటనవాను కుమారుడు మంత్రులను పిలిచింది. కళింగ ప్రజలు సుఖంగా జీవించారు.

మంత్రగాడి జీవితం!

హరిహరం చిన్న పిల్లలూర్ . అక్కడ వ్యవసాయం చేసువారూ , కులవత్తల్లో నిమిషాలూ మాన్వారూ . అయ్య పిత్ర లకు అవసరమైనవి పట్టుంలో వూత్రవే లభిస్తాయి . అందు కని ప్రతివారికీ ఇంచు వింపు పట్టుం వెళ్ళే విని మాడేది .

హరిహరంలో తయారయ్యే అనేక వస్తువులకు పట్టుంలో వుంచి గిరాకీ వస్తుంది . అలాంటి హరిహరంలో సౌవు న్నబక్కడెబడవడానిచ్చే వచ్చు . అతడికి పొలవూర్ లేవు ; కులవత్తీ రావు . నాలు గిళ్ళ తిరిగి తోటపని చేస్తాడు . భార్య నెత్తు రకరకాల తిన్న బండారాలు చేసి ఊరంతా తిరిగి అమ్ముతుంది . పన్నెం డేళ్ళ కూతుర్ల రవు ఇంట్లో మాడి వంట చేస్తూ, ఆరేళ్ళ తమ్ముడు గణపతి అలనా పొలనా వూర్నింది .

ఇలామాడగా, అనుదుడనే యోగి శిష్యు గణంతో, ఆ ఊరికి వచ్చాడు . అయ్య నవుంచి వక్త . అయన చెప్పేది వినిదానికి ఊరివారం

దర్శా ఎగబడ్డారు . ఆనందుడు తన ఉపన్యాసంలో, “ఆరోగ్యం, సంతోషం నిమిషం నిమిషం సంతోషాలనిస్తాయి . ఎవరి పిన్నులు వారు చేసి కుంటూ, ఇంట్లో వండిన పదార్థాలు వూత్రవే భుజిస్తూమాట ఆరోగ్యం చక్కగా వుంటుంది,” అని చెప్పాడు .

ఈ వూటలు ఊరివాళ్ళకు బాగా నచ్చాయి . అప్పట్నుంచీ ఎవరింటి తోటపని వారు చేసి కుంటున్నారు . ఎవరికి కావలసింది వారు ఇంట్లోనే వండు కుని తింటున్నారు . సౌవు న్నకూ, నెత్తుకూ అదాయం పొల్లు పిన్ని లుండే పరిస్థితి ఏర్పడింది .

ఇదంతా ఆనందుడి వల్లే జరిగిందని గ్రహించిన సౌవు న్న, అయ్య న్నకలు ని కుని తన గోడు చెప్పుకున్నాడు . అయన అతడి వంక అదోలా వూసీ, “ఈ ఊళ్ళోనా వూటలు విని ఎందరో బాగు పడ్డారు . నీకొక్కడికే చెప్తు జరిగింది . తప్పి నీదంటావా, నాదంటావా?” అని అడిగాడు .

“స్వామీ! ఇది తప్పొప్పిల గురించి ఆలోచించే సిపుయ్యం కాదు. నేనూ, నా భార్యా బిడ్డలూ ఆకలితో వులవుల వూడిపాతున్నాం. అందుకు కారణం వీరేకాబట్టి, వూ అందరి ఆకలి తీరే ఉపాయం వీరే చెప్పాలి,” అన్నాడు సావున్న దీనంగా.

“చూడు, సావున్నా! ప్రిజల అవసరాలు ఎప్పిడూ ఒకేలా మూడమాణతకాలం సీమా ఆలోచించకుండా బ్రతికే శామా ఆలోచించి చూడు; జీవనోపాధికి కొత్త వూర్గాలు కనుడ తాయి,” అన్నాడు ఆనందుడు.

దానికి సావున్న అక్కవిగా, “కత్త మిసిండిన మీలాంటివారు ఇలాంటి కబుర్లే చెబుతారు. వీటివల్ల వూ కడు పిడుగుంట చల్లారదు,” అన్నాడు.

ఆనందుడు నవ్వి, “ఒకప్పిడు నేనూ కాయ కష్టించేసి పొట్టుపొషించు కునే వాణ్ణి.

క్రమంగా పిన్నులు దొరకడం వూ నేనూ. నేను సావు మళ్లీ కలిసి పొయ్యాను. ప్రిజలకు ఎలాంటి కబుర్లు ఇష్టమో అవి చెప్పి కడుపు నింపితుంటున్నాను. నాకులాగే నువ్వూ వూరాలి,” అన్నాడు.

సోమన్న వెంటనే తనూ యోగికి శిష్యుడుగా చేరిపాతానన్నాడు. ఆనందుడు అంగీకరించక, “పీడు కీ, బియ్యం సెకే ఒకే వంతుం పినికిరాదు. నీకు సింసార బాధ్యతలున్నాయి. నీకు తగిన బ్రతు కు తెర్ర ముచెతుక్కో,” అన్నాడు.

“ఈలోగా నేనూ, నా భార్యా బిడ్డలూ ఆకలితో వూడివస్తాం,” అన్నాడు సావున్న దిగులుగా.

అందుకు ఆనందుడు, “అలాగా భరూ పిడకు! నేను ఈరోజే ఈ ఉర్రు విడిచిపేడుతున్నాను. ఐతే, నా శిష్యుల్లో టోకర్లు దనవాణ్ణి, నీకు పిరిచయం చేస్తాను. అతడికి వంతు విద్యలు తెలుసు. నీకు ఏదో ఒక బ్రతుకు తెర్ర ముచెతుక్కదాకా, వీ అందరికీ ఆకలి బాధ లేకుండా సాయ పిడతాడు,” అన్నాడు.

సావున్న సెరేననగానే ఆనందుడు, టోకర్లు పీలివాడు. టోకర్లు ఏడుగురు పొడమూ అంతకు తగ్గలా మున్నాడు. జుట్టు జడలు కట్టి మున్నాడు. ఎరటి కళ్ళు, కిందకు వాలిన పొడవాటి వీసాలు, జీబు గుడ్డం, బుజాన్నుంచి పొదాలదాకా అంగీ. అతడు వూంత్రికుడని చూడగానే అనిపిస్తోంది.

ఆనందుడు, టోకర్లు డిబ్బ బంతట్టి, “నేనీ ఊర్రు విడిచిపేడుతున్నాను. ఇతడిబుర్రు సావున్న. నీమూం రోజులు ఇతడి కుటుం

బానికొనువచ్చేయూ లి. వారికి అకలి బాధ లేకుండా చూపు కో. తర్వాత నీవు ఒత్త శక్తితో నేనున్నచోటకు రా,” అన్నాడు.

టోకర్లు తు గురువు మకు నవు స్కరించి, సోమన్న వెంట బయలుదేరాడు. వాళ్ళు ఇల్లు చేరేసరికి నెతప్పు, పీల్లలు సావున్న తినడానికి ఏమైతూ తెచ్చాడేమో అని ఆత్రుతగా ఎదురొచ్చారు. టోకర్లు వాళ్ళతో, “ఏరుతా కళ్ళు చూపు కుని, ఎవరికిఏమైతూ తినాలని వున్నదో చెప్పి కళ్ళు తెరవండి,” అన్నాడు.

అందరూ కళ్ళు చూపు కున్నారట. సావున్న పిండిపోర, బొబ్బట్లు అన్నాడు. అలా ఎవరికి కావలసింది వారు కోరు కుని కళ్ళు తెరిచే సరికి, వంటకాలు వెండిపళ్ళాలలో వడ్డించి వున్నాయి. వాళ్ళు తినడం అవగానే వెండి పిళ్ళాలు పూయ వైపుపోయాయి.

అందరూ టోకరుణ్ణి మెచ్చుకున్నారు. టోకర్లు వాళ్ళతో, “నేనిక్కడ పిండిపోరాలు పూత్రమే మూటాను. ఈలోగా మీరు జీవనో పాధికి కొత్త మార్గాలు వెతుక్కోవాలి,” అన్నాడు.

ఇది విన్న సావున్నకు బెంగుబెట్టింది. అతడు టోకర్ల డిత్, “నాకూ ఇలాంటివు ఒత్త శక్తులు నేర్పి వెళ్ళు,” అన్నాడు.

టోకర్లు నవ్వి, “వు నకు వెల్పుడానికి గాలి, తాగడానికి నీరు, తినడానికి ఆహారం కావాలి. వీటన్నింటినీ పిక తి ద్వారా వు నకుంది స్పిన్న వు హాపూ ఒత్తికుడు, దేవమత్తు. వు నీషీ నేర్చిన వు ఒత్తాల వు హీవు వల్ల, సి ఖసింతో షాలకంద బాధ, అసింత ప్షితే ఎక్కువ. నీమా నా వూట విని బ్రతు కు తెరు ముగు రించి అలో చించు,” అని హితమచెప్పాడు.

“వు ఒత్త శక్తులవల్ల నీకు కలిగిన బాధ, అసింత ప్షి ఏమై టో చెప్పగలవా?” అని అడిగాడు సావున్న చిరాకు పిడుతూ.

అందు కు టోకర్లు శాంతంగా, “నా బాధలు ఎవరికీ చెప్పకూడదని గురువాజ్ఞ. నేనిక్కణ్ణించి వెళ్ళేలోగా, ఈ ఊళ్ళో బతుకు తెరు మకు కొత్త మార్గాలు తెలు సు కుని నాకు చెప్పు. నేను నీకు మంత్రి శక్తులు లభించేలా చేస్తాను,” అన్నాడు.

ఈ వూటలకు సావున్న సింతోషించాడు కానీ, వు ఒత్తం నేర్వడం అంతస్సు లభంకాదన్న అన్న వూ ను కలిగింది. సావున్న ఇంట్లో అందరికీ వు ఒత్తవిద్య నేర్చుకుంటే బాగుంటుందని వున్నది. కానీ తమలో ఒక్కరినైనా మంత్రి విద్య అబ్బుతుందన్న నమ్మకం వాళ్ళకు కలగలేదు. అందు కని ప్రితిరోజూ తెల్లవార గానే సావున్న, నెతప్పు ఊరంతా తిరిగి, ఎవరి

అవసరాలు ఏమిటో తెలుసుకోవాలనుకున్నాడు.

రోజులు గడచిపోయాయి. ఒకానొక సాధన, టోకర్లు, “మీ గృహమునందు పాటలకుటి కోసం యోగినియ్యవలసి నాకు చెప్పాడు. మహామంత్రవేత్తవైన నీ వాయనకు శిష్యుడివెలా అయ్యావు?” అని అడిగాడు.

“అనందపుత్ర పూజాని. నీ బుద్ధి వికసించాలని, ఆయన నీకు అలా చెప్పాడు. ఆయన పాటలకుటి కోసం యోగినికావడం నిజంకాదు. పూరితకులకు శిష్యులైన మూడరు. అలా ఉద్దీన అధ్యుత దీపాన్ని ఆవహించిన భూతం, పాతాళ భైరవి కథలు విన్నమాటామా అనందపుత్ర జ్ఞాని కాబట్టి నన్ను బానిసి అనకుండా శిష్యుడంటున్నాడు. ఇది మంత్రగాడి జీవితం!” అన్నాడు టోకర్లు.

సోమన్న ఈ విషయం భార్యకు చెప్పి, “టోకర్లు పున్న భయపెట్టాలని చూస్తున్నాడని, నా అనుమానం. ఒకవేళ అతడు చెప్పేది నిజమే అయినా, నేను మంత్రవిద్య నేర్చుకుని విప్రులందరినీ సుఖపెడతాను. నేనొక్కణ్ణి కష్టపడితే మాత్రం?” అన్నాడు.

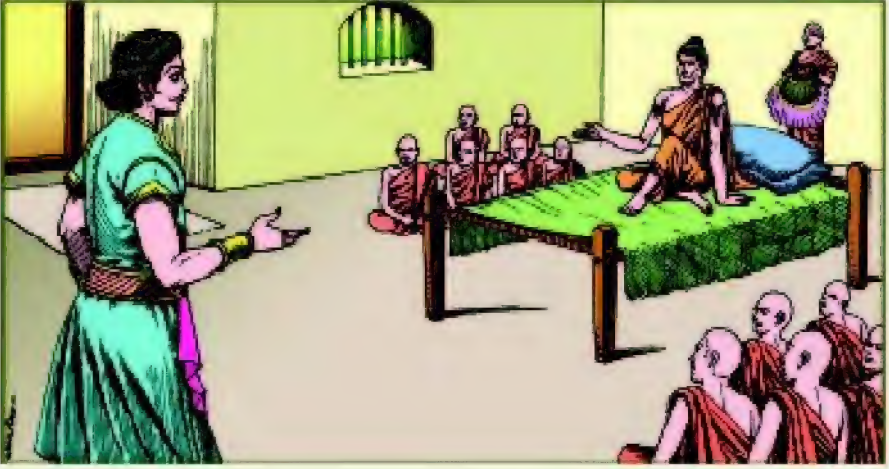
సీతమ్మ వెంటనే, “మంత్రవిద్యకు కఠోర సాధన అవసరం అని తెలుసుకున్నాను. అది మధ్యలో ఆపివేసి ప్రాణ ప్రీతి దంకాబట్టి, ఈ ఆలోచన మానుకో,” అన్నది.

చివరకు టోకర్లు వెళ్ళిపోయే రోజు వచ్చింది. అతడు సోమన్నతో, “నేను వెళ్ళేక మరెలా జీవిస్తారా అని దిగులు పడుతున్నాను,” అన్నాడు.

అందుకు సాధన అతడి భార్య, “మీ మధ్య ఊళ్ళో వాళ్ళకు అవసరమైనవి మళ్ళీ మళ్ళీ తెలుసుకున్నాం. వాటిని పట్టుకుని వెళ్ళి ఇక్కడి వాళ్ళకు అమ్మి, అలాగే ఇక్కడ తయారయ్యే వాటిని పట్టుకుని అమ్మి సుఖంగా బ్రతకగలం. ఆ మార్గం ద్వారా మంత్రవిద్యల పట్ల మాకు ఆసక్తి లేదు,” అన్నాడు.

ఆ మాటలు విని టోకర్లు చాలా సంతోషించాడు. వారిలో ఆత్మవిశ్వాసం కలిగి, సుఖంగా జీవించాలంటే శ్రమించడానికి మించిన మార్గం లేదన్న జ్ఞానోదయం కలిగినందుకు వాళ్ళను మెచ్చుకుని, గురువు అనందపుత్ర కలుసుకునేందుకు ప్రయత్నించాడు.

విష్ణు కథ

అహింసను, శాంతియు త జీవనాన్ని, కులవర్గ రహితమైన సంఘాన్ని ప్రబోధించే బౌద్ధధర్మం వు హావ 'ం లాగ నిర్వృత్రా వ్యాపీస్తున్నది.

జీవకోటిని ఉద్ధరించే కరుణాపూర్తిగా వచ్చిన 'తథాగతుడు' అని, 'బోధిసత్వుడు' అని భగవానుడు గా కీర్తింపబడుతున్న బుద్ధుడి ఔన్నత్యం హిమాలయం లాగ పేరిగింది. బుద్ధుడి ఆజన్మవైరి దేవదత్తుడి అసూయా ద్వేషాలు వు రింత పేరిగాయి.

బుద్ధుడు వ ద్ధాపియంలో కూడా దీ'తో వాడ వాడలా తిరుగుతూ సింహా జంతుల హావాలు వాళ్ళను, నిర్భాగ్యులను, అగ్రవర్ణాలవారి చేత అక్రమాలకు, అవమానాలకు గురి అవుతున్న దళితులను తన ప్రబోధంతో సింస్కారపంతుల్నిగా చేస్తూ ప్రీయ శిష్యులు గా చేసుకుంటున్నాడు. ఇది క'సాధించడానికి దేవదత్తుడికి

వుంచి అదను గా కనిపించింది. బుద్ధుడికి ప్రతికూలంగా ఉన్నవారినందరినీ కూడగట్టుకొని ఎన్నో ప్రతిఘటనలు చేశాడు. తంత్రాలు పన్నాడు.

దేవదత్తుడు బుద్ధుడిని ఎదుర్కొని, "అహింసను బోధించావా? బాగానే ఉంది కాని, బౌద్ధ భిక్షువులూ మాంసాహారాన్ని పుట్టరాదనీ, బౌద్ధధర్మాన్ని స్వేకరించి నీ శిష్యులెవరూ, ఆహారనియమం పాటించాలని ఎందుకు కట్టుడి చెయ్యలేదు?" అన్నాడు.

బుద్ధుడు, "నాయనా, దేవదత్తా! బౌద్ధ ధర్మావలంబకులు అహింసను అవలంబించాలని చెప్పనే చెప్పాను. పేదరికం చేత చాలా వుంది ఏది దొరికితే అది తిని, మాంసాహారాలు గానే ఉండవలసి వస్తున్నది. ధనిక వర్గానికి లభించే మంచి బలకరమైన శాకా

హారాలూదప్రిజానీకానికి అంధు బాట లో ఉండమకదా? వూ నహువాధర్మాన్ని నిర్వర్తించడమే ప్రధానమైన బౌద్ధభిక్షువులు, ప్రాణపాషణకు వూ త్రవ్వే ఆహారం తీర్చి కొనక తప్పిదు . వారు తిండి అదు క్కుంటారు . వారికి కబళం మేువారు వూంసాహారు లు కారాదనీ, శాకాహారు లు వూ త్రవ్వే అల్లి ఉండాలనీ శాసించే అధికారం నాకు లేదు . వూంసాహారు లనీ, శాకాహారు లనీ విడదీసీ భిక్షుకు వెళ్ళడం కులవర్గాలకు అతీతమైన సర్వసమతను కోరే బౌద్ధధర్మానికి విరుద్ధవుగుది . బౌద్ధభిక్షు మజ్జు వివతకు దారితీయ కుండా ఉండాలని కోరుతున్నాను . భిక్షకు వెళ్ళినవాడు ఎవరేది పేట్టినా స్వేకరించక తప్పిదు !” అన్నాడు .

“భిక్షకు వెళ్ళినవాడు ఎవరేది పెడితే అది తినాల్సిందే అంటామాటైనా?” అని నిలదీశాడు దేవదత్తుడు .

బుద్ధుడు చిరు నవ్వుతో, “ఎవరు ఎట్లు వంటి ఆహారంతో జీవనం గడు పిత్తు న్నారో దాన్నే కబళం పేట్టినప్పిదు కులవర్గ భేదాలు లేని భిక్షు మానూ తినడం భిక్ష క ధర్మమే కదా వు రి!” అన్నాడు .

బుద్ధుడి వూటలకు దేవ దత్తుడు తల పంకిస్తూ వెళ్ళాడు .

“బుద్ధుడు అంతమొందాలి! లేకుంటే వద్దాప్యాన్నీ, ఆరోగ్యాన్నీ లెక్కచేయ కుండా ఇంకా ప్రిబోధం సాగిస్తూనే ఉంటాడు . మన జాత్రుల వారి సుదర్శన జ్ఞానముత్ర లు గా చేస్తూ, బౌద్ధులు గా చేర్చుకుంటూనే ఉంటాడు . అణిగివుణిగి ఉండవలసిన దళితులు తెలివి వీరితే, అగ్రవర్ణాలకు పిట్టగతులు ఉండూ వాకిరీ మేువారు ఉండు ! అంచేత బుద్ధుడు లేకుండా చెయ్యాలి!” అని అనుకుంటూ దేవదత్తుడు జీవకుడి దగ్గిరికి వెళ్ళాడు .

జీవకుడు మనకులానికి చెందిన బుద్ధుని ఇప్పిదు . బౌద్ధధర్మంపట్ల అవి త విశ్వాసంతో బుద్ధుణ్ణి దేవదత్తు గా భావిస్తూ మన్నాడు .

దేవదత్తుడు జీవకుణ్ణి ప్రిలోభ పేట్టి, వూయ వూటలతో చేరదీసి కున్నాడు .

“బుద్ధుడు చెప్పేవన్నీ వౌళికబుర్లు . మీ వర్గాన్ని తన వలలో వేసి కోడానికి అంతా నిమగ్న లేఅంటున్నాడు గాని, వీ లాగీ జీవించ గలడా? వీరు తింటున్నదే తినగలడా?” అంటూ జీవకుడి వునస్థి విరిచి విపిబీజాన్ని నాటాడు . బుద్ధుడిని భిక్షు ఆహ్వానించి చూడ వుని బాగా నూరిపాశాడు .

జీవకుడు వెళ్ళి బుద్ధుడిని తన ఇంటికి భిక్షు వచ్చి తన ఆ తిథ్యాన్ని స్వేకరించ

వలసేందిగా కోరావు . బుద్ధుడు జీవకుడి వెంట వెళ్ళాడు. దేవదత్తుడు ప్రచ్ఛన్నంగా కనిపేవు తున్నావు .

జీవకుడు పేల్చుకొచ్చాడే గాని, తినడానికి వచ్చిన బుద్ధుడికి కబళం పేట్టడానికి తట పిటాయిస్తోంటే బుద్ధుడు , “నాయనా, జీవకా, ప్రత్యేకంగా నాకొసం ఏమీ సిద్ధపిరిచి ఉంచలేదని నిందేహించకు; నువ్వు తినేదే నాకు ఇంత పేట్టు, నీ భిక్షు నమ్ముకుని వచ్చావు!” అన్నాడు .

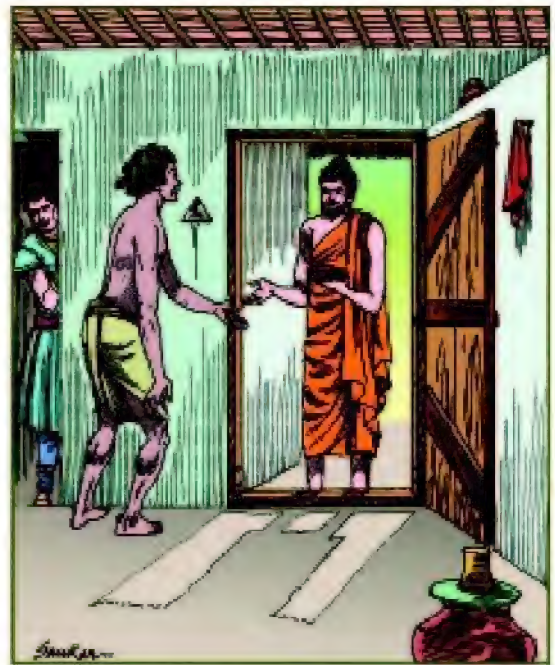
జీవకుడు బుద్ధుడికి వజ్ర కుత్తున్న చేతులతో కబళం పేట్టాడు . బుద్ధుడు దాన్ని త ప్తీగా తిన్నాడు .

అప్పటికే బుద్ధుడి ఆరోగ్యం సిరిలేవు . వ ద్దాప్యం వు దిరి జిర్ణశక్తి తగ్గి చూస్తాది. జీవకుడు పేట్టిన భిక్ష వూంసింతో తయారైనది. అది కూడా అంత వుంచిది కాదు .

బుద్ధుడు జీవకుణ్ణి ఆశీర్వదించి వెళ్ళాడు. జీవకుడిలో పాపభీతి మొదలైంది. ముఖం దోషిక్కిల్లేవు డుచు కు పొత్తున్నది. చాటుగా కనిపేవు తున్న దేవదత్తుడు , బుద్ధుని సిత్య వర్తనకు విస్తృతా నే, తలపేట్టిన ద్రోహానికి నొచ్చుకోవడం మొదలైంది.

సరిపడని ఆహారం విషతుల్యమై బుద్ధుడిని రోగినిస్తాణ్ణిజేసింది. రోజు రోజుకూ ించి పొత్తున్న బుద్ధుడు అపసౌఖ్య శకు వచ్చాడు .

బుద్ధుడు శుభ్రునించి ఉన్న వేదిక పుట్టరా ప్రధానశిష్యులు తలలు వంచి వక్షనంగా విచారంలో వు నిగి ఉన్నారు . పిరిసిరవుంతా స్తంభించి నిశ్చలంగా ఉన్నది. అప్పడు అక్కడికి దోషులు గా తలలు వాల్చుకొని తడబడే

నడకతో జీవకుడు , దేవదత్తుడు విశ్వాత్పాపంతో కుప్పిలిపొత్తు వచ్చి బుద్ధుని పాదాల దగ్గర మోకరిల్లి మన్నించమని వేడుకొంటున్నట్లు వెర్రిచూపులు చూస్తున్నారు .

బుద్ధుడు వారి రాకను గ్రహించి కవులు తెరిచి వైతిగా చూసి, ఇద్దర్నీ దగ్గరికి చేర పిలిచి, “వీరు చింతించవలసేందేవీ లేదు ; ఏదో ఒక విధంగా వు రణం తప్పిరానిదే కదా! నేను నిర్వాణాన్ని చేర్చు కోడానికి సాయ పిడ్తార . క తజ్ఞాణ్ణి! నిర్వాణం వు చర్యచర మారు కనిపించనివెలుగు . జ్యోతి అరిపొత్తు న్నప్పడు వెలుగు ఎక్కడికి వెళుతున్నదో ఆ నిర్వాణ పథాన్ని చేర్చు తున్నాను ,” అన్నాడు .

దేవదత్తుడిలో గొప్పి పిరివర్తన కలిగింది. బుద్ధుని పాదాలు తాకడానికి అనుజ్ఞ కోరావు . బుద్ధుడు అతణ్ణి చేరిబిలిచి భుజం మీద చేర్చి వేసి, “నాయనా, దేవదత్తా! బుద్ధుని

పూ నమశ్రేయ స్పృకు వినియోగించి శ్రమించిన
 వాడే బుద్ధుడు ; ఆ బుద్ధుడికి చావలేదు !
 పూ నమత కోసం అవతరించే పు హాత్మలం
 దరూ బుద్ధులే! జ్ఞాతివైరంతో వ్యక్తిగతంగా
 నన్ను ద్వేషించావే గాని ధర్మాన్ని ద్వేషించలేమా
 నీ ద్వేషాన్ని నాతోనే నిలిపివేయి, నేను వెళ్తున్నాను
 గనుక నువ్వే నా స్థానంలో ఉన్నావనుకో! పు న
 సౌదరులు ఆరుదురు , నుదురు మైదలైన
 వారంతా రాజభోగాల్ని వదలి బౌద్ధ భిక్షు మతా
 పూ నమకు అంకిత పు య్యారు . నన్నే
 అనుసరించి నువ్వ అలాగే బౌద్ధ ధర్మాన్ని
 అనువర్తించి వ్యాప్తిచెయ్యి. బౌద్ధ సంఘరా
 పూల్ని, బౌద్ధ భిక్షు మతాను తీర్చిదిద్ది సకలు
 పూర్గాన సమీపించు ! అందుకు నీ ముసేపర్లు
 డివి!'' అంటూ దేవదత్తుడి తలపేదేతిస్తూ, ఏ
 ఆశీర్వాదిస్తూ అడ్డుకున్నట్లుగా చెప్పాడు .

దేవదత్తుడు పులకాంకితుడై మేను మరిచి
 కన్నులు పూసే, 'బుద్ధుల శరణం గచ్ఛామి ,
 ధర్మం శరణం గచ్ఛామి , సింఘం శరణం
 గచ్ఛామి , ' అని పూర్తి సార్లు జపించి, 'ఓహ
 బుద్ధభగవానుడా! పూ నమదేవమతగా పూరే
 వారి పూసే, వేరే భగవంతుడి గురించిన
 ఆలోచనకు తామలేని ఉన్నత ధర్మాన్ని బోధిం
 చిన నువ్వే భగవానుడు వి!'' అన్నాడు . చేతు
 లెత్తి మ్రొక్కుడు.

ఆనాడు కూడా వెళ్ళాఖ పిర్ణివు . నిండు
 చంద్రుడు తూర్పున ప్రకాశిస్తున్నాడు . ప్రిపిం
 చమితూర్పున ఉదయించిన ప్రాగ్భోతిగా
 కీర్తింపబడిన బుద్ధభగవానుడు నిర్వాణం
 పొందాడు . ప్రిర్ణ చంద్రబింబం పురింత తేజో
 వంతంగా ఆకాశమధ్యాన ప్రకాశిస్తూ వెన్నెల
 వెదబల్లుతున్నది.

బుద్ధుని అనంతరం బుద్ధుడు ప్రబోధించిన ధర్మాలు, సీతాబ్రహ్మ బౌద్ధపు తంగా రూపొందినై. బుద్ధుడు దేవుడిగా ఆరాధింపబడ్డాడు. అవతారమూర్తిగా గృహింపబడ్డాడు.

సీత తీర్థ బుద్ధావతారు ముగించి, దశావతారాల్లో చివరిదైన పిడియ వ అవతారం కల్యాణావతారు గురించి చెప్పనారంభించాడు:

క త, త్రేతా, ద్వాపర, కలియుగాలు గ్రా కలిసే ఒక మహాయుగం.

ప్రితి మహాయుగం అంతంలో, కలియుగం చివరిదశలో కలి ప్రభావం తారాస్థాయి నంపు కున్నప్పటి లోకం గొప్ప సింధంలో పడుతుంది.

‘దేవతానామ న్నాదా?’ అని ఒకవంక అనిపిస్తూ ఉంటే వేరొకవంక ‘మనమిది లనామా న్నాదా?’ అని అనిపిస్తున్న సమయం అది.

ఏకత్వం నుంచి భిన్నత్వంలో మానవ సంఘం భిన్నాభిన్నమై వర్గాలు, వర్గకలహాలు, జాతులు, జాతిమైషమ్యాలు, దౌర్జన్యం, దురధికారం, హింస పెచ్చు పేరిగిపోవు నుంచి వాళ్ళకు నిలువ నీడ లేకుండా పోతుంది.

పాలకులు రాసు లెంతో మంచివాళ్ళు అనిపిస్తున్నారు. ఒకరొకరు అన్నివిధాలా దోచుకోవడమే జీవమరూర్థంగా, మనమిది క్రూరమ గాలన ముంచిపోతున్నారు. మత యువకారులు పీశాచాల్యపాతున్నారు.

వైధామన వైధుని విధ్వంసానికి దోహదం చేస్తున్నది. కోట్లాది కోట్ల జనులు ఒక్కసారిగా నిర్మూలమవుతూ సాధనాలు వచ్చాయి. భూతలం మలమల మాదిరిగా పరిణామాల వచ్చాయి. అందువల్ల గ్రహాలు వక్రంగా

చందమామ

తిరగసాగాలు. ప్రకృతి ధర్మాలన్నీ అస్తివ్యస్తంగా తయారైపోయాయి. భూమాత విలసిల్లుతుంది!

అట్లు మంటి సింకటస్థితిలో దండనీతి తప్పి వేరే మార్గం లేదని విష్ణు మాతృ రూపుల్ని నరికి సిన్మార్గులకు రక్షణ కల్పించడానికి కల్కిమూర్తిగా అవతరిస్తాడు. అదే కల్యాణావతార అవతరణం.

శివమత తన అంశతో గొప్ప తెల్లని గ్రాన్ని కల్పించి కల్కిమూర్తికి ఇస్తాడు. ఆ మహాశ్వంకాలగమనాన్ని ముంచిన వేగంతో తెల్లని భూమిని నిశ్వాసింగా విత్తుస్తూ భూమి కేత మహా ఆకాశగమనం చేయగల్గుతూ గ్రహాంతరాలకు దాడు తీయగల్గుతుంది.

ఆ గ్రహాంతర కల్కిమూర్తి అధిరోహించి, ఆకాశాన్ని అంటే పేద కత్తిని ధరించి దుష్టి శక్తుల్ని హితమూర్తడానికి బయలుదేరుతాడు. ప్రళయ వైఖరిలోని విద్యుత్తుతో

తయారైన అతని కత్తి మెరుపులాగ నింగి నుండి నేలకు జారు తూ ధుష్టిఖండనం చేస్తుంది.

కల్యాణవతారమూర్తియోధునివలె ధగధగలాడే కవచాన్ని ఆపాదపు స్తికం ధరించి పుంబివాళ్ళకు దివ్యస్థిందర పూర్తిగానూ, ధుర్జనులకు పుహాభయంకరపూర్తిగానూ కనిపిస్తాడు.

విష్ణుమూర్తి త్రిన కల్యాణవతారం దేశ భేదాల్నిబట్టి అనేక దేశాల్లో అనేక విధాలైన పాపభేదాలతో స్వారిసాగిస్తూ అవతరించిన పనిని నెరవేరుస్తాడు.

కల్కిపూర్తి ధాటికి కలిప్రిభావం నులుపుకుపోతూ పారిపోతూంటే, తన దీర్ఘనిశిత కరవాలంతో తరువులూ లోకంలో దుర్మార్గుల్నీ, పూత్ర కవర్గాలనూ, లోకసంభకారాలైన పాలకులనూ, వర్గాలనూ అంతమొందిస్తూ సింజునులకు రక్షణ కల్పిస్తాడు.

కల్కి అవతరణంతో కొత్త పుహయ్యగానికి నాంది జరుగుతుంది. గ్రహగతులు నిక్రమపూర్ణాల పడతాయి.

భూదేవి కల్కి అవతారుడైన విష్ణుదేవుడికి నివాళిపెట్టి అనేక విధాలుగా స్మృతి చేస్తూండగా బ్రహ్మాదిదేవతలు, సిద్ధిర్షులు పైలబల్లుకురిపిస్తూ కీర్తిస్తుంటారు. నారపుడు పుహితీపేసాపుగానాన్ని వినిపిస్తుంటాడు.

భూప్రేమనిరంకుశ రాజ్యపాలనలు, దౌర్జన్యము, అధర్మము నశించి శాంతి నెలకొల్పే కల్కిపూర్తి పూనవకోటిని భిన్నత్వం నుంచి ఏకత్వానికి, శాంతియుతమైన సహజీవనానికి మళ్ళిస్తాడు. కృతయుగం మొగ్గతొడిగి మరొక పుహయ్యగం ప్రారంభపక్షుతుంది.

కల్కిపూర్తి పాన్ని ఉపనిసంహరించుకొని విష్ణుమాఅంతటా వ్యాపించి విశ్వస్థితికి మూలమైనెలుస్తాడు.

విష్ణుమాఅనగా నిర్వృతా వ్యాపించేవాడు అని నిర్వచనం. సర్వవ్యాపకుడైన విష్ణువు పరిణావు స్వరూపిష్టు. కాలపు అతని ఉనికి. ఈ పుహావిశ్వపు అతని పిరిపిర్ల స్వరూపిం—అని చెప్తూ సూతమహర్షి దశావతారాలు ప్రధానంగాగల విష్ణుకథను సెపు గ్రసింపిర్లు చేశాడు. (సిహాప్తిం)

తెలివి వుండాలి!

నందనమితంలో రత్నాకర్లు థు పేద్ద వర్తకుడు . అతని ఏమొత్తు థు అజితున్న థు . “కాయం గ్రల” పట్టణంలో శిలవతి తోనప్పిల్ల, ధనికుడి కుమార్తె, చక్కనిదనీ, తెలివిగలదనీ, గుణవతి అనీ నల్ల గ్ర రూ చెప్పగా విని, రత్నాకర్లు థు ఆమెను అజితసేనుడికి పెళ్ళి చేశాడు. ఆమె తెలివితేటలూ , అందమూ పూసీ, అజితాను థు ఆమె తో అను కూలంగా కాపిరం చేయ సాగాడు . రత్నాకర్లు థు వూత్రం తన కోడలిని కనిపేట్టి ఉన్నాడు .

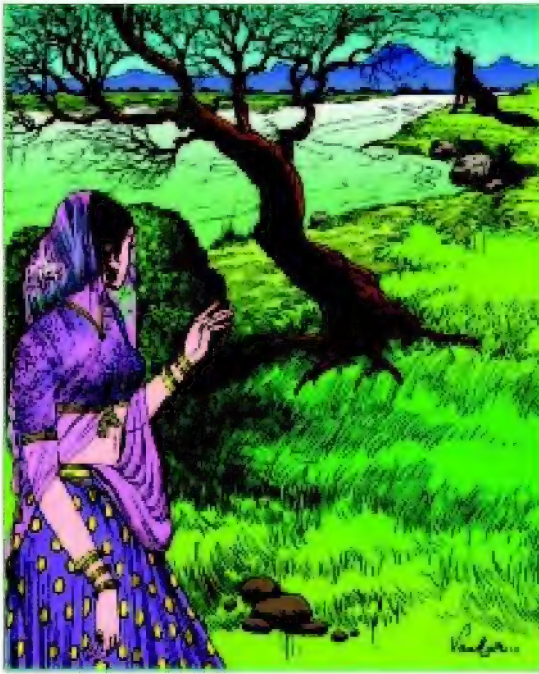
ఒకనాటి అర్ధరాత్రి వేళ శిలవతి ఒక ఖాళీ కుండన్న తీసి కుని ఇంటిన్నంచి బయల్లు దేరి, చాలాసవిటికి ఆ కుండలేకుండా తిరిగి వచ్చింది. అది వూపు గార్లు గవు నించి, తన కోడలు సాహసీ అనీ, అలాటి వునిషీ ఉభయ కుట్టుంబాలకూ అపిక్రీతేగలదనీ అన్న కుని, వునస్తిలో చాలా బాధపడి, వున్నాడు తన కొడుకుతో, “కొంతకాలం నీ భార్యను పిట్టంట ఉండి రానీ,” అన్నాడు .

ఆమె ఇక్కడనుంచి ఖంగానే ఉంటున్నది కదా అని కొడుకు అంటే, “కాదు, ఆమె పుట్టింటికి వెళ్ళితేనే మంచిది,” అని తండ్రి పట్టు బట్టాడు .

తన కోడలిని పిట్టంటికి చేర్చే బాధ్యత తానే తీసి కుని రత్నాకర్లు థు ఆమెను వెంటబెట్టు కుని బయల్లు దేరాడు . దారిలో ఒక వాగు వచ్చింది. కాలి చెప్పులు తీసి చేత బట్టుకుని నీటిలోకి దిగవుని వూపు గార్లు కోడలికి చెప్పాడు. కాని ఆమె చెప్పుల కాళ్ళతో వాగు దాటింది. కోడలు తన వూట విననందు కు రత్నాకర్లు థు బాధపెట్టాడు , కాని పేక్కి ఏమి అనలేదు .

కొంతవూరం పోయాక ఒక విరగపిండిన చేన్ల కనిపించింది. ‘చక్కని పింట ! ఖావుండు వుంచి లాభం పొందు తాడు,’ అన్నాడు వూపు గార్లు .

“తినెయ్యకుండా ఉండేనూ!” అన్నది కోడలు .

అంత తెలివితక్కువగా పూట్లాడే తన కోడలు కు తెలివెగలదని ఎలాబర్రు మచ్చిందో రత్నాకర్ డికి తెలియ లేదు.

తరవాత వాళ్ళు ఒక నగరం కుండా వెళ్ళటం తటస్థించింది.

“ఈ పట్టణం ఎంత బాగున్నది!” అన్నాడు రత్నాకర్.

“శత్రురాజులు దీన్ని ధ్వంసం చెయ్య కుండా ఉండేను!” అన్నది శిలవతి.

పురి కొంతానపిటికి తోవలో తగిలిన ఒక మురిచెట్టు కింద రత్నాకరుడు విశ్రాంతికి కూర్చున్నాడు. శిలవతి చెట్టుకు దూరంగా వెళ్ళి కూర్చున్నది.

“పేంకివు నిషి! పూర్ణురాలు! పేద వాళ్ళంటే లక్ష్యంలేదు. ఈమెను పుట్టింట వదలటం నా కొడుక్కు వెడ విరగడే!” అనుకున్నాడు రత్నాకర్.

తరవాత వాళ్ళు బండిలో కొంత దూరం ప్రియాణించి, ఒక గ్రామంలో ఎరిగినవాళ్ళ ఇంట భోజనంచేసి, బయట విశ్రాంతి తీసి కున్నాడు. రత్నాకర్ తాను వచ్చిన బండిలో పిడు కున్నాడు. శిలవతి బండి నీడలో కూర్చున్నది.

అప్పడు చెబుచు ద కూర్చున్న కాకి ఒకటి తెగ అరవసాగింది. అది విని శిలవతి, “ఓనె, కాకీ! ఎందు కలా అరుస్తామో ఒక పొరపాటు చేసి నేను ఇల్లు వదిలి పేట్టవలసి వచ్చింది. ఇంకో సారి అలాచేస్తే నా భర్త పుంఖం పుళ్ళి చూడలేనేమో!” అన్నది.

ఈ పూటలు విని అశ్రురహిడి రత్నాకర్ చటుక్కున బండి దిగివచ్చి, “నువ్వు ఇప్పుడన్న పూటకు అర్థమేమిటి?” అని కోడల్ని అడిగాడు.

“సివాసిన ఉన్నందు వల్లనే గంధమీర చెక్కును అరగదీస్తారు. రంగు ఉండటంవల్లనే జేగురు గడ్డను చితకగొట్టి పొడిచేస్తారు. నా విశేషిణి చాలే నాకు శత్రు మిత్రులు. నాకు పిల్లల భాషా, జంతు మత భాషా తెలుసు,” అన్నది శిలవతి.

ఆమెకు పిచ్చేమో ననుకున్నాడు రత్నాకర్. శిలవతి ఇంకా ఇలా చెప్పి కు పోయింది:

“కొన్నాళ్ళ క్రితం అర్ధరాత్రివేళ ఆడనక్క కూసింది. నదిలో ఒక స్త్రీ శవం కొట్టుకు పొతున్నదనీ, ఆ శవంపై ఆ ఆభరణాలు న్నాయనీ నక్క అంటున్నది. అది విని నేను ఖాళీకుండ తీసుకుని నదికి వెళ్ళి, శవాన్ని నీటి న్నండి ఒడ్డుకు లాగి, ఆభరణాలు వలిచి

కుండలో వేసే ఆ కుండను గుర్తుగా ఒకచోట పాతిపేట్టి, శవాన్ని నక్కకు వదిలి, ఇంటికి తిరిగి వచ్చాను. ఈ చిన్న తప్పి చేసేందు వల్ల నేను మీ అనుమానానికి గురి అయి ఈ స్థితికి వచ్చాను.”

రత్నాకర్ డికి ఇదంతా విని ఆశ్చర్యపూరితంగా, కోడలిపేళ్ళ జాలి కలిగాయి.

శిలవతి ఇంకా ఇలా చెప్పింది:

“అయితే, నా పేళ్ళ పిళ్ళ పిల్లలకు ఎంత అభిమానమో చూడండి. ఆ కాకి ఇంత సేపటినుంచి నాతో చెబుతున్నది, ఆ చెట్టు కింద పేడ్చు నిధి ఉన్నదని!”

వెంటనే రత్నాకరుడు ఆ చెట్టుకింద తవ్వారు. ధనరాశి దొరికింది. అతనికి తన కోడలిమీద అపారమైన విశ్వాసమూ, గౌరవమూ కలిగాయి. అయితే శిలవతితో, “నేను నిన్ను సిరిగా అర్థంచేసి కోలేక పోయి నం

దుకు విచారిస్తున్నాను. నుం ఇంటికి తిరిగి పొదాం,” అన్నాడు.

తిరుగు ప్రయాణం ఉత్సాహంగా సాగింది. దారిలో తాము మొదట సేదదీరిన మర్రిచెట్టు కనబడగానే పూవు గార్లు కోడల్ని, “నువ్వు మర్రిచెట్టు కింద ఎందుకు కూర్చోలేవు?” అని అడిగాడు.

“మర్రిచెట్టు తొర్రలలో పాములుంటాయి. చెట్టుమీద ఉండే పక్షులు రెట్టలు వేస్తాయి,” అన్నది కోడల్ని.

రత్నాకర్లు యి సవ్య, “బెన్ను, నిజమే,” అన్నాడు.

తరవాత కొంత దూరం వెళ్ళేసరికి నగరం వచ్చింది.

“ఈ నగరంలో బాటసారుల నోకర్యం కోసం ఒక్క సత్రమైనా లేదు. ఇది తేలికగా శత్రు రాజుల వశమవుతుంది,” అన్నది శిలవతి.

తరవాత కొంతసవిటికి విరగబడిన చేను వచ్చింది. “య జహా ని ఈపింటను అన్ని డబ్బును సద్వినియోగం చేస్తేనే నిజంగా లాభం వచ్చినట్లు!” అన్నది శిలవతి.

తరవాత వాగు వచ్చింది.

“వాగు లో రాళ్ళుంటాయి, జల జంతు ముఖం ఉంటాయి. నేలవీడలాగా అవి కనిపించమా అందు చేత నీటిలో నడిచేట ప్పింపు విధిగా పాదరంజనం ఉంది,” అన్నది. ఆమె తెలివినీ వూపు గార్త ప్రశంసించాడు.

ఇంటికి తిరిగి వచ్చిన భార్యను చూసి అజితుని తండ్రి ఆమెకు ఇంటిపెత్తనం ఇయ్యటం చూసి, ఆమె తన తండ్రి విశ్వాసానికి పాత్రురాలని అందరి అతని గ్రహించాడు.

ఆ సమయంలో ఆ దేశమొకాడు పురిని నియంత్రించే ఉద్దేశంతో అనేక కుట్రలు చేసి భూమిని దోచుకుని, వారితో గొప్ప జరుపుకున్నట్లు జరుపుకుంటూ పిరి చేస్తున్నాడు. దానికి అజితుని తండ్రి భార్యతోసహా వెళ్ళి, రాజుగారి ధర్మశాలలో దిగాడు.

“రాజును కాళ్ళతో తన్నినవారికి ఏమి శిక్షవేయాలి?” అని అకస్మాత్తుగా రాజు

వై భూమిని అడిగాడు. రాజుద్రోహినేరానికి విధించే శిక్ష విధించాలనీ, కొరత వెయ్యాలనీ, శిరశ్చేదం చెయ్యాలనీ, ఒకరిని మించి మరొకరు రాజుగారి మెప్పుకోసం పోటీపడి చెబుతున్నారు.

అజితుని తండ్రి చప్పిన ధర్మశాలకు పిరుగెత్తి, శిలవతికి రాజుగారి ప్రశ్న చెప్పాడు. “రాజును ఎవరు తన్నుతారు? శంకార చేష్టిగా భార్య తన్నాలి. లేదా పిల్లలు తన్నాలి. అందుకు శిక్ష ఏమిటంటే ఏమి శిక్ష విధించక, వురింతలుగా చూడటం!” అన్నది శిలవతి.

అజితుని తండ్రి తిరిగి వచ్చేసరికి సిబ్బంది ఇంకా శిక్షలు చెబుతున్నాడన్నారు. అందరూ వక్రంగా ఉన్న ణం చూసి అజితుని తండ్రి, “పుహరాజా, రాజును కాళ్ళతో తన్నినవారిని వురింతలుగా చూసి ఆదరించాలి,” అన్నాడు.

అజితుని డిక్కి పురి పిదవి లభించింది.

అతడు శిలవతితోసహా దివాణంలో కాపిరు పేట్టి, శిలవతి సిహాయంతో రాజుకు అప్పుత మైన సలహాలిస్తూ, గొప్ప పురి అసాచరు తెచ్చుకున్నాడు.

మనదేశపు సాంస్కృతిక ఉత్సవాలు

సంగీత నృత్యోత్సవాల కాలం

తమిళనాడులో యేటా మార్గళి నెలారంభం అంటే డిసెంబర్ 15 నుంచి మూడు నెలల పాటు వీధుల విందుగా, కనుల పిండువగా సంగీత నృత్యోత్సవాలు జరుగుతాయి. నెల పొడవూ చెన్నయ్ నగరంలో జరిగే మార్గళి విళా సంగీత నృత్యోత్సవంలో 2,000కు పేష్టడిన సంగీత నృత్య కళాకారులు 20 వేర్వేరు వేదికల మీద దాదాపు 300 కార్యక్రమాలలో పాల్గొని తమ ప్రతిభాపాటవాలను ప్రదర్శిస్తారు. జనవరి వుధ్యలో కర్ణాటక సంగీత ముఖ్యులలో ముఖ్యుడైన త్యాగరాజు జన్మదినోత్సవాన్ని పురస్కరించుకుని, ఆయన జన్మస్థలం తిరువైయ్యారులో త్యాగరాజ ఆరాధనోత్సవాలు నిర్వహిస్తారు. ఈ ఉత్సవంలో వందలాది కర్ణాటక సంగీత కళాకారులు పాల్గొని త్యాగరాజ కీర్తనలను బందగీతాలుగా ఆలపిస్తారు.

పుహళిమిళంలో జరిగే మామల్లపురం ఉత్సవం ఈ పాటికే ఆరుంభమై ఉంటుంది. భరత నాట్యం, కూచిపూడి, బడిస్సె, కథక్, కథకళి నాట్య కళాకారులు ప్రపంచ ప్రసిద్ధిగాంచిన పుహళిమిళం సిమ్ల ద్రుతిర ఆలయం నేపథ్యంగా ఏర్పాటుయ్యే బహిరంగ వేదికపై నాట్య ప్రదర్శనలిస్తారు. ఆ తరువాత సుప్రసిద్ధ నటరాజ దేవాలయం వెలసిన చిదంబరంలో నాట్యాంజలి ఉత్సవం ఆరంభమవుతుంది. ఇక్కడి నాట్యభంగిమలో మన్ననటరాజ కాంస్య విగ్రహం వేడాది పొడవూ వచ్చే భక్తులనూ, దేశవిదేశాల పిర్యాటకులనూ విశేషంగా ఆకర్షిస్తోంది. నాట్యాంజలి ప్రదర్శనలు గర్భగృహిని పిమ్మి పింలో ఏర్పాటు చేయడం వల్ల వీటిలో పాల్గొనే కళాకారులు నటరాజస్వామి తమను స్వయంగా ఆశీర్వదించిన అనుభూతిని పొందుతారు.

పూవుల్లమిళం, నాట్యాంజలి ఉత్సవాలను తమిళనాడు పిర్యాటక శాఖ ఏర్పాటు చేస్తున్నది.

పెన్నా సిమెంట్ వారి

పెన్నా గోల్డ్

Portland Pozzolana Cement

PENNA CEMENT INDUSTRIES LTD.

Plot No. 303, Srirameswaram Colony, Bapatla Road, B. Bapatla, Andhra Pradesh 522 006, India
www.pennacement.co.uk Email: sales@pennacement.co.uk

Phones : 020-52960,
20067962
Fax : 040-5232000

వివిధ దేశాల కథలు:

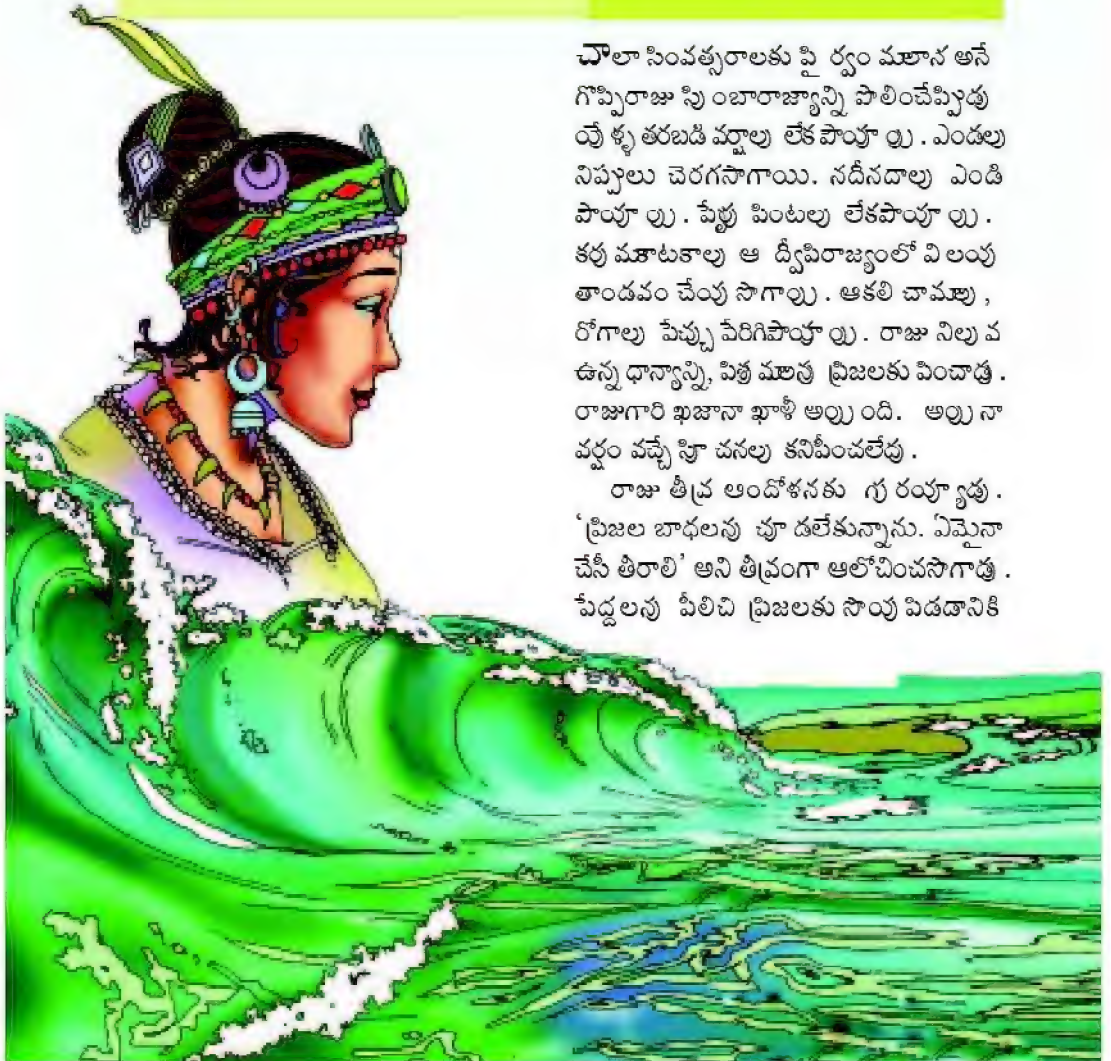
ఇండొనేసియా కథ

సుంబా రాజ్య ప్రజలు ప్రతి ఫిబ్రవరి, మార్చి నెలలలో పౌర్ణమికి తరవాతి ఏడు, ఎనిమిది రోజులలో సముద్రం నుంచి వచ్చే రంగు రంగుల పురుగులను సేకరించడానికి సముద్ర తీరానికి చేరుకుంటారు. ఎందుకో తెలుసా? ఈ కథ చదవండి:

యువరాణి త్యాగం!

చాలా సింహత్వరాలకు పై ర్వం మూస అనే గొప్పరాజు పుంబారాజ్యాన్ని పాలించేప్పిడు యే శృతరబడి వర్షాలు లేకపోయాయి. ఎండలు నిప్పులు చెరగసాగాయి. నదీనదాలు ఎండి పోయాయి. పేర్లు పంటలు లేకపోయాయి. కరు మూటకాలు ఆ దీప్తిరాజ్యంలో విలయ తాండవం చేయసాగాయి. ఆకలి చామలు, రోగాలు పెచ్చు పెరిగిపోయాయి. రాజు నిలువ ఉన్న ధాన్యాన్ని, పశు మూత్ర ప్రజలకు పంచాడత. రాజుగారి ఖజానా ఖాళీ అయింది. అయినా వర్షం వచ్చే సొ చనలు కనిపించలేదు.

రాజు తీవ్ర అందోళనకు గురయ్యాడు. 'ప్రజల బాధలను చూడలేకున్నాను. ఏమైనా చేసి తీరాలి' అని తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాడు. పేదలను పీలిచి ప్రజలకు సాయపడడానికి

సిలహాలు అడిగాడు . అల్లు నా వాళ్ళ “దేవుడు
వు న మీ ద ఆగ్రహించాడు . వు నమే దో పూ ర
అపరాధం చేశావు . ఇప్పుడా పాపఫలితం
అనుభవిస్తున్నాము,” అని చెప్పిన పూ దో వు శ్శీ
మశ్శీ చెప్పసాగారు.

“దేవుడు వు నల్ని శింఛాలను కున్నప్పిడు
దానిని అను భవించకతప్పిడు . వు న వినాశమే
దేవుడి సంకల్పమైనప్పుడు, దానిని అడ్డుకోవడం
వు నతరంకాదు ,” అన్నాడు విజ్ఞుడైన ఒక వ ధ్ధు డు
విచారంగా.

అల్లు తే, రాజు మూలన పూ త్రం, ఆ పూ టును
విని ఊరు కోలేక పొయ్యా డు . సివు స్విగు ర్త రించి
రేల్లు ంబవల్ళు తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాడు .
నిద్రాహారాలు లేకుండా రాజు పిడు తూ న్న
యాతనను చూసి ఆయన ఏకైక కుమార్తె రాతు
నైయేల్ భరించలేక పోయింది. ఆమెకు తండ్రే
ప్రియించు. తండ్రికి తన గారాల కూతు రంటే
ప్రాణం. ఈ సివు స్వి పిరిష్కారానికి తండ్రికి
ఎలాగైనా సాయ పడాలను కున్నది. తండ్రితో,
“నాన్నా, నా ఆభరణాలూ , ధు స్తులూ అన్ని
తీసుకుని, దాని ద్వారా మమ్మే ఆహారాన్ని
కొని ప్రజలకు పంచండి,” అన్నది.

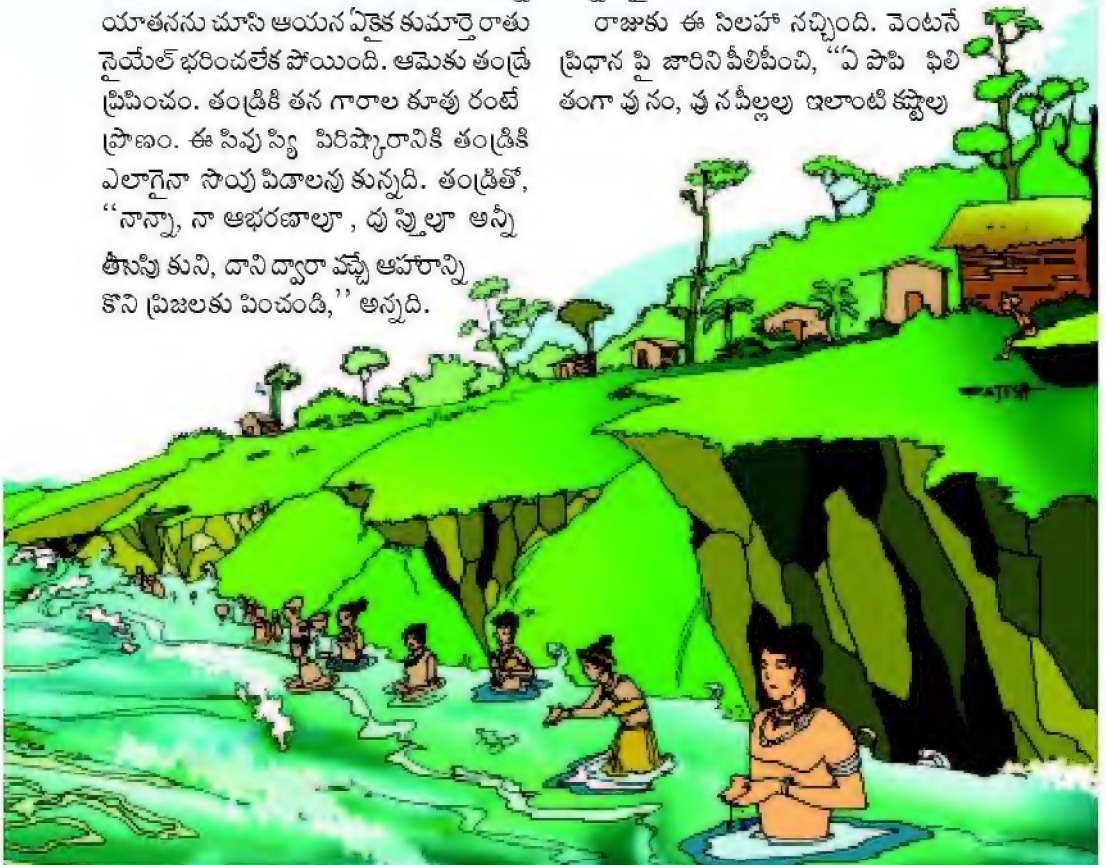
“వీలు పడదు తల్లీ. నీ ఆభరణాలతో కొన
డానికి వు న రాజ్యంలో ఆహారం లేదు . ఆహారం
కోసం మన దీవిని వదిలివెళ్ళే ఓపిక కూడా మన
ప్రజలకు లేదు ,” అన్నాడు రాజు.

“వు రి, దేవుణ్ణి ప్రార్థించవచ్చుకదా?” అన్నది
నైయేల్.

“మరెందు కోగాని, దేవుడు వు న మీ ద
ఆగ్రహం చెందాడు. దేవుడే మనల్ని ఇప్పుడు
శిక్షిస్తాడు . అలాంటిప్పుడు దేవుణ్ణిలా సాయం
అర్థించగలం?” అన్నాడు రాజు.

“దేవుణ్ణి పూజించు చెప్పుకుందాం. దేసిన
పాపాలకు ఎలాంటి ప్రాయ శ్చిత్తం చేయాలో
అడు గు దాం. దేవుడు తప్పిక “వు ంచగలడు ,”
అన్నది నైయేల్.

రాజుకు ఈ సిలహా నచ్చింది. వెంటనే
ప్రధాన పై జారిని వీలిపించి, “ఏ పాపి ఫిలి
తంగా వు నం, వు న వీల్లలు ఇలాంటి కష్టాలు

నిర్లక్ష్యం చేయగలడు? బరువెక్కినహ దయింతో తీవ్రంగా ఆలోచించ సాగాడు .

ఉదయం పై జాకార్యక్రమంలో జరిగిన దానిని, నైయేల్ చెలికత్తెలు ఆమెకు తెలియ జేశారు . తన తండ్రివు న్ని లోసి త్తెలు తిరుగు తూన్న ఆలోచనలను ఆమె గ్రహించింది. “నా ఒక్క ప్రాణంతో ప్రిజలందరినీ కాపాడగలిగి నప్పుడు, నేనెందుకు నా ప్రాణం త్యాగం చేయ కూడదు?” అని ధైర్యంగా, ఉదాత్తంగా ఆలో చించి ఒక నిర్ణయా నికి వచ్చింది. తండ్రిని సిప్పి పించి, “నాన్నా, నన్ను దేవతానికి సిప్పి ర్నిపు ! వు న ప్రిజల కోసం సంతోషంగా ప్రాణత్యాగం చేయ డానికి నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను ,” అన్నది నైయేల్ గంభీరంగా.

“తల్లీ! సిన్నెలావదులుకోగలను?” అన్నాడు రాజు వస్త్రాన్న ధు ఃఖాన్ని ఆపికుంటూ .

అయినా నైయేల్ తండ్రికి నచ్చ జెప్పి అంగీ కరించేలా చేసింది. ఆమెను దేవుడికి సమర్పించ డానికి ఒక శ్రు భ వు హ్లా ర్థం నిర్ణయిం చబడింది. సింబా ప్రిజలు వే శతాశాలతో ఊరేగింఘా సిప్పు ద్ర తీరం చేరారు . అక్కడి నుంచే రాకు వూ రిని లోతెళ్ళ సిప్పు ద్ర బలాలలోకి తోయా లి. నైయేల్ మునుపటికన్నా మరింత అందంతో శోభాయ వూ నంగా కనిపించింది. ప్రిధాన పై జారి ప్రార్థనలు పై ర్తిచేయ గానే, రాజు మూస ఉద్యోగంతో వణు కుతూ , ఉధ తంగా లేస్తూన్న అలల మధ్యకు తన కుమార్తెను తోసు శాడు. ఆమె సముద్రంలో పడి కన్న వు త్తగు

కాగానే, “మూసమహారాజా! నువ్వెంతో ఉదాత్త చరితుడివి! నేనెంతగానో సంతసించాను. ఇకపై వీ కు అనావ స్థి, కర్త మకాటకాలు ఉండమా త్యాగశీలీ, ధీశాలీ అయి న నీ కుమార్తెనెప్పుడో తన మాతృభూమికి యేటారెండు సార్లు తిరిగి రాగలదు. మీరామెను గౌరవించాలి!” అన్న గంభీర కంఠస్వరం ఆకాశం నుంచి వినిపించింది!

.... అనాటినుంచి యేటా సముద్రం నుంచి వివిధ వర్షాల పురుగులు గట్టుకు కొట్టుకురాసాగాయి. తమ యువరాణి తమజ్ఞేమూర్తి చూడడానికి రంగురంగుల పురుగుల రూపంలో వస్తుందని అక్కడి ప్రజలు విశ్వసిస్తారు. ఆ పురుగులను నేకరించి, త్యాగమయి యువరాణి రాతువైయేల్ స్మృతిని గౌరవిస్తారు.

వీరసింహుడి మరణశాసంతరం యువరాజు ఆర్య పట్టాభిషేకోత్సవానికి వీర్యాన్ని ఆరంభమయ్యాయి. జయనందముని అనేశాసుసారం సామంతరాజు సుఖదేవుడు పరివారంతో శాంతి పురిని చేరుకుని పట్టాభిషేకోత్సవ వీర్యాన్ని పర్యవేక్షిస్తుండగా, ఒకసైనికుడు హఠాత్తుడిగా అక్కడికి వచ్చాడు.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహస గాథ

చిత్రాలు:
గాంధీ అయ్య

వీరసేనపూరికి సైనికులూ, అమరసేనుడూ తాము చాలా అల్ప సంఖ్యాకులమని గ్రహించారు.

సామంతు ఆజ్ఞలను పాటించడమే ఉత్తమం.

మీ మీ స్థానాలకు రండి.

యువరాజు ఆర్జును సేనాబద్ధులమై ముసలుకుందాం.

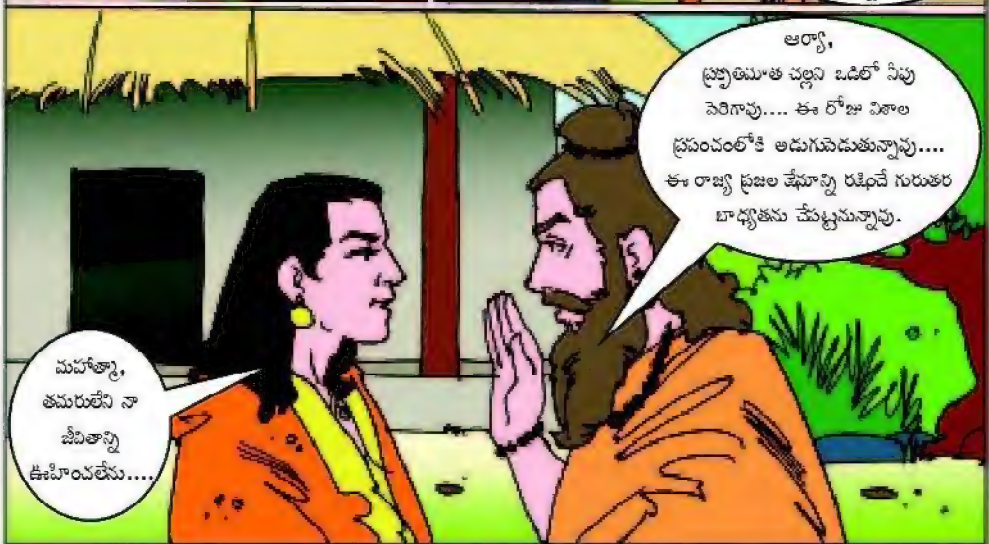
మరునాడు ఉదయం, జయనంద మొని ఆశ్రమంలో...

మహాత్మా, నన్ను ఆశీర్వాదించండి!

నాయనా, ఆర్యా!

ఈ రోజు నీ జీవితంలో మహత్తరమైనది. ఇన్నాళ్ళు నువ్వెవరినో తెలియకుండా, ఇక్కడ పెరిగి పెద్దవాడివయ్యావు.

అంతా తమదయ మహాత్మా, నేను మీకెంతో ఋణునిడి ఉన్నాను.

ఆర్యా, ప్రబ్రుతిమీత చల్లని ఒడిలో నీవు పెరిగావు.... ఈ రోజు విశాల ప్రపంచంలోకి అడుగుపడుతున్నావు.... ఈ రాజ్య ప్రజల క్షేమాన్ని రక్షించే గురుతర బాధ్యతను చేపట్టుకున్నావు.

మహాత్మా, తమరులేని నా జీవితాన్ని ఊహించలేను....

సుకన్య, అల్ల సుదుబ తలకం దిద్దింది.

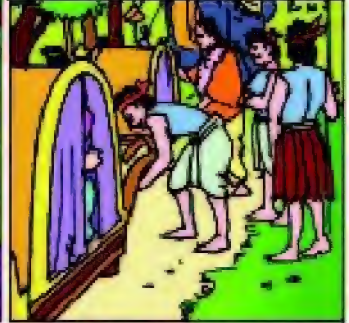
ఆ,
ఇక బయలుదేరుదాం.

కనకదుర్గమ్మ ఆశీర్వాదించిన
ఈ పుస్తకం రాష్ట్ర ధరించండి,
యువరాజా!

చాలా వ్యత్యాసాలు,
సుకన్యా!

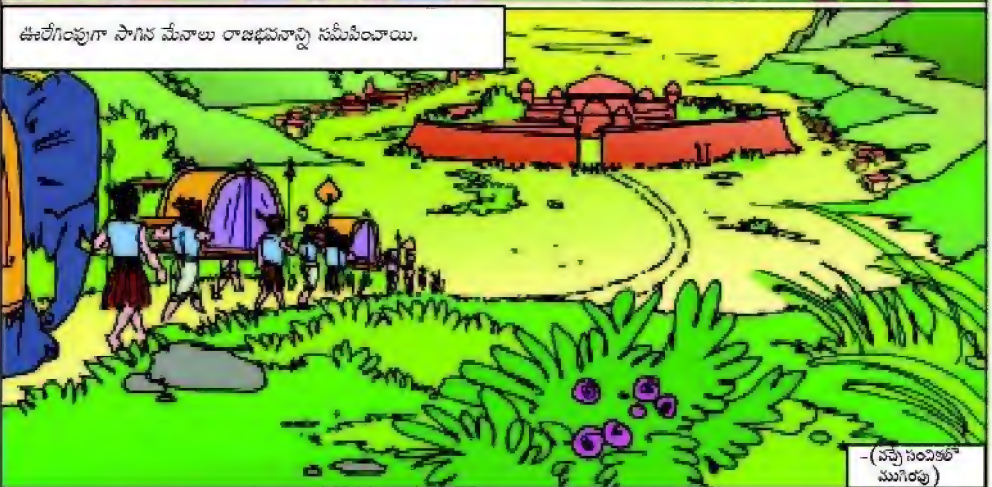
సుకన్య తరిగి వచ్చి మేనాల్ కూర్చున్నది.
అల్ల వేరొక మేనాల్ కూర్చున్నాడు.

అల్ల కూర్చున్న మేనా ముందు బయలుదేరింది.

ఈరీగంపుగా సాగిన మేనాలు రాజభవనాన్ని సమీపించాయి.

(నవ్వు సందర్భంలో
ముగియడం)

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన విచిత్రాలు :

మన పరిసరాలు

శరీరంలోని అతిపెద్ద

విత్తనాల పూసలు

అవయవం

అతి ప్రాచీనకాలం నుంచే, పై సెల్లు పు సెషిని ఆకర్షిస్తున్నాయి . నగల తయారీలో, అందమైన అలంకార వస్తువులు, బట్టలు తయారీ చేయడానికి వీటిని ఉపయోగిస్తారు. వూ వూలు గా పై సెల్లు రాళ్ళ నుంచి, గాజు నుంచి, లేదా ప్లాస్టిక్ నుంచి తయారీ చేస్తారు . ఒక మొక్క విత్తనాల నుంచి కూడా పై సెల్లు తయారీ చేస్తారన్న సంగతి మీకు తెలుసా? ఆ మొక్క పేరు 'జాబ్స్ టీ' టీ. బెబ్బిల్ కథలలో వివరితంగా కన్నీళ్ళ కార్చిన 'జాబ్' పాత్ర పుట్టి గా ఆచార వచ్చింది. అయితే జివిహారాలు తయారీ చేసే కేథలిక్కుల దీనిని వేరే టీ టీ 'అంటారు .

మన పరిసరాలలోని అతిపెద్ద అవయవం.

శరీరంలోని రసాయనిక కర్మాగారంగా దీనిని పిలుస్తారు.

ఇది ఉదర కు పొరలో కుడివైపున ఉంటుంది.

ఇది (వపి) అనే పొరకు దిగువ భాగంలో ఉంటుంది.

కిందివైపు పక్క ఎముకలు దీనికి రక్షణ కల్పిస్తాయి.

బయటి నుంచి తాకి చూస్తే కాలేయం తెలియదు.

అయితే, ఏదైనా రుగ్మత కారణంగా అది వ్యాకోచించి

నప్పిస్తే ఉదర కు పొర పొర కన్నీటి లోపలికి లాక్కున్నట్లు

యితే పక్క ఎముకల దామి దీనిని తాకి చూడడానికి

పొర ముందు ఉంటుంది.

కాలేయం ప్రధానంగా పూ తన రసాయనాల నిల్వ

షణ్, వివిధ రకాల తీవ్రతరణ అనే రెండు పనులు

చేస్తుంది. ఇది దాదాపు 500 పిన్నులు చేస్తుందని

విజ్ఞాన వేత్తలు కనుగొన్నారు . కొమ్మపిదాలను విడ

గొట్టడం, గ్లాకోజును గ్లైకోజెన్ గా మార్చడం, కొలెస్ట్రాల్

తయారీ చేయడం మొదలైన పనులను కాలేయ వే

చేస్తుంది.

ఈ మొక్క విత్తనాలు నున్న గారెండు చివరలా బెజ్జాలు

కలిగి చూడడానికి బాష్ప బిందు మూలకం ఉంటాయి.

అంటే, పై సెల్లు ఉండే లోపలను వీటికి నివాసంగా

ఉన్నాయన్నమాట.

బాటలకు ఇరువైపులా పెరిగే ఈ మొక్కలు, కలుపు

మొక్కల్లా ఉంటాయి . వీటి విత్తనాలు పు తొల్లా

చాలా తెల్లగా ఉంటాయి .

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

విలక్షణ పరిష్కారం

వర్షాకాలం వచ్చిందంటే చాలు, దోవుల బెడద ఎక్కువవుతుంది. చుట్టూ పిక్కల వురికి నీళ్ళు నిలవడమే దీనికి ముఖ్యమైన కారణం. దోమలు నిద్రాభంగం కలిగించడంతో పాటు వురికి నీళ్ళను పీల్చుకుని మనలను ప్రమాదకరమైన వ్యాధులకు గురిచేస్తాయి. వర్షాకాలంలో రకరకాల జ్వరాలు ప్రబలడానికి దోవు లే ప్రధాన కారణం. దోవులను నివారించడానికి వురికి నీళ్ళు త్వరగా రకరకాలుగా పోయి తీసివేయాలి. దోవులను తరిమి కొట్టి రకరకాల వత్తులు, మందులు మార్కెట్లో లభ్యమవుతున్నాయి. ఢిల్లీ ఐఐటిలోని పరిశోధకులు దోవుల నివారణకు విలక్షణమైన పరిష్కారాన్ని కనుగొన్నారు. దోవులను తరచు దానికి 'పిప్పిరేపుంట' (పోడినా) మొక్కనుండి తీసిన రసం, సూనె బాగా పిసిచేస్తే దోవులు కనిపిస్తాయి. వురికి నీళ్ళు రోగకారకాలున్న 'అసో ఫిలిం' దోవుల పీచు కూడా ఇది శక్తివంతంగా పిసి చేస్తుందని చెబుతున్నారు. అంటే, దీని ద్వారా వురికి నీళ్ళు కూడా నివారించవచ్చున్న వూట!

మన దేశం గురించి తెలుసుకుందాం-క్విజ్

ఈ నెలలో సంగీతం

గురించి తెలుసుకుందాం

1. దోమ భారత శాస్త్రీయ సంగీతానికి కర్ణాటక సంగీతం అని నామకరణం చేసినవారెవరు? ఎప్పుడు?

2. అశ్వర చక్రవర్తి ఆస్థాన సంగీత విద్వాంసుడు ఎవరు? ఆయన ప్రాచుర్యం కలిగించిన సంగీతకళ ఏది?

3. కర్ణాటక సంగీతంలో త్రిపురా వ్రులు గానం గానం వారెవరు?

4. వురికి నీళ్ళు పాలించిన వురికి పాలకులు 'గజల్'కు ప్రాచుర్యం కలిగించారు. దాని జన్మస్థానం ఏది? సుప్రసిద్ధమైన గజల్ గాయని ఎవరు?

5. తమిళంలో పిరవు శిష్యుని కీర్తిస్తూ పాడే భక్తిగీతాలను పిరవు టి?

(నిపుణులు 66వ జేబ్)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క పూటలోగాని, చిన్నవాళ్ళలోగాని వ్యాఖ్యలు రాయ గలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

NARAYANAMURTHY TATA

NARAYANAMURTHY TATA

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషన్ పొజ్జుకార్త పేరు రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా పూకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు జనవరి 2006 సింబికలో ప్రచురిస్తాం.

ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహు పూసం.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

అభినందనలు

అక్టోబర్ నెల పోటీ ఫలితాలు

సీ. నాగప్రేషీత

డాటరాఖ సీ. శ్రీనివాస

III క్రామ రోడ్

రాంజీ నగర్,

నెల్లూరు - 524 002 (ఆం. ప్ర.)

మొదటి ఫోటో: భయం లేదు బొమ్మగా!
రెండవ ఫోటో: బెదిరిపోనా అమ్మేగా!!

సమాధానాలు :

1. 15వ శతాబ్దంలో విజయ నగర సామ్రాజ్యంలో ప్రధానపు ంత్రిగా ఉన్న విద్యారణ్యస్వామి.
2. తానూన, ద్రు పద.
3. త్యాగరాజు, శ్యామా శాస్త్రి, పు త్తస్వామి దీపులు.
4. పిర్మియా (ఇప్పటి ఇరాన్); బేగం అఖ్మర్
5. తేవారం.

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

అద్భుతమైన భారతదేశం!

ఆనందోత్సాహ సమయం. మీరు నూతన ఉత్సాహ ఉత్తేజాలను పొందడం ఒరిస్సాకు విచ్చేయడం.

మీకు మీరు స్వయంగా అనుభవించే తప్ప అదేమిటో
మీకు తెలిసరాని అపూర్వ అనుభవం... ఒరిస్సా
జీవోత్సవం... జీవకళ తోజీవరాజే సుసంపన్న మనో
త్సవం... దివ్య సంగీత, నృత్య కళారూపాల సమ్మేళన
సంరంభం. పూర్వకల అందాలు, సంప్రదామౌర్యా
లతో ముంచెత్తే ప్రదర్శనలు, సంగీత విభావనలు...
ప్రతి ఒక్కరినీ ఆకట్టుకుని అలరించే ఏదో ఒక
ప్రత్యేక అంశం. జీవితంలో మరపురాని ఆనందాను
భవం, అంతంకాని ఉత్సవ సంరంభం.

ORISSA

ధృత్తి శౌచదర్శనం • భూతాంతం • మహాశివులం!

mudra otdc 1707

బిక్ స్వేషల్, పూర్తి 23-27 నవంబర్ 2005 • కోణార్క్ స్వేషల్ 1-5 డిసెంబర్, 2005: ఒడిష్ సెరిలేషన్

• శ్రీశైల ఉత్సవ్ పూర్తి 14-25 డిసెంబర్, 2005: జగన్మాత స్వామి కలారాధన

• ఏకాదశి స్వేషల్ 6-15 జనవరి, 2006, కరింగ్ మహోత్సవ్, ధారి : 4-5 ఫిబ్రవరి 2006 • రాజాహరి మ్యూజికల్ స్వేషల్, భువనేశ్వర్ 26-28, ఫిబ్రవరి 2006

• పరబ్ (ప్రబత్ స్వేషల్) కోరాపుట్ 16-18 నవంబర్ 2005

Contact: (0674) 2432177, e-mail: ortour@orissatourism.gov.in, website: www.orissatourism.gov.in

మహాసమృద్ధికరం మహాఆనందం మహావిరోధం.

Rediffusion-DY/RR/NCL/Chen/40024 Tel

మహా లాక్టోలో సమృద్ధికరంగా పాలు, మాట్, నెయ్యి... వున్నాయి, అయినా 50 పై.
అవడానికి ఈ కారణం చాలు. ఇక మీరెప్పుడు ఒకటి తీసుకుంటున్నారు ?